

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година III, Брой 9 (70)
26.II.-4.III.2007

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

цена 0.50 лв.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълнен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост от менящите се социални и политически системи за поколения напред.
Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

ЧЕСТИТ ЩАСТЛИВ ЮБИЛЕЙ, Г-ЖО ИЛКА ДИМИТРОВА!

Ст. н. с. г-р Светла КРЪСТЕВА

ЖАНРЪТ, НА КОЙТО ОТДАДОХ ПОЛОВИНАТА ОТ ЖИВОТА СИ, ЕНЕРГИЯ, ЗНАНИЯ, ОПИТ И ЛЮБОВ

Повече от 30 години в ефира на програма "Христо Ботев", БНР, звучи един мек, спокоен и ласкав глас, който радва слушателите преди всичко с изпълнение на техни музикално-фолклорни заръки. Повече от 30 години - с грижи за слушателските интереси, предпочитания за прилагане и разпространение на много духовна красота. Това е музикално-фолклорната радиожурналистка Илка Димитрова. Много нейни предавания обогатяват златния фонд на БНР. Много са "горещите" фолклорни новини, които тя предава от мястото на събитието, за да бъде възможно нейните слушатели първи да научат за тях. Тя е една от постоянните пропагандаторки на дейността на Националния музикално-фолклорен съюз /НМФС/ и на конкурсите "Орфеево изворче", както и на значителни национални фолклорни събития.

На стр. 7

От сърце приветствам създателите на великолепния вестник за това, че популяризират фолклора и творците му. Пожелавам „Родово имение“ да участва още по-значително и успешно да работи за каузата на музикалната традиция.

Илка Димитрова, член на жури на събора-нагпяване "Гергьовден", Поморие, май 2006 г.

С обич:
Илка Димитрова
11.01.2007 г.

ОПИТ ЗА ПСИХОЛОГИЧЕСКИ "ПОРТРЕТ" НА ЛИЧНОСТТА НА ПЕТЪР ДИМКОВ

120 години от рождението на Петър Димков

Доц. г-р Иван ИВАНОВ,
преподавател във Велико-
търновския университет
"Св. св. Кирил и Методий"

От позициите на психологията "портретуването" на личността има за задача да разкрие онези нейни специфични характеристики, по които тя се отличава от другите личности. Но не само това - базирайки се на оценката за степента на развитие на нейните качества, въпросното портретуване следва да обясни успехите и приноса на същата личност в отделната сфера на науката, художественото творчество или практическата дейност. Величината на този принос се определя както от РАВНИЩЕТО на притежаваните индивидуално психологически качества, така и от ОСОБЕНОСТИТЕ на самата СОЦИАЛНА СРЕДА, при която ще се "реализират" те (качествата).

Ако приемем, че социалната среда е ОТНОСИТЕЛНО УСТОЙЧИВА, то тогава успехите и постиженията на тези индивиди (по които те се отличават от другите), се дължат главно на притежаваните от тях личностни качества. Или с други думи, относителната константност (постоянство) на влиянието на со-

циалната среда върху формирането и развитието на личностните характеристики и качества е ОБЕКТИВЕН ФАКТ, който не се забравя. Нещо повече - той е реалната база, върху която ще се извърши психологическия анализ на ИНДИВИДУАЛНОСТТА НА ПЕТЪР ДИМКОВ. В случая акцентът ще бъде поставен върху "параметрите" на неговите личностни характеристики или качества, по които той не само се отличава от своите съвременници, но и които се явяват решаващо условие за постигането на значими резултати в цялостната му дейност като Родолюбец, Лечител и Мислител.

На стр. 8-9

Регионална среща в гр. Сливен

На 27 февруари (вторник),
от 18.00 часа, в гр. Сливен,
в "Клуба на дейците на културата"
на ул. "Велико княжевска" № 23, ще се
проведе творческа среща,
организирана от Издателска къща
"Новата цивилизация", на която ще
бъдат представени книгите "Космос
от мъка и песен" и "Орфей и цветята"
на известния поет и писател от
Родопска планина, Никола Гигов.
Поканват се всички почитатели
на вестника и творчеството на Никола
Гигов да присъстват.
Вход свободен

ПОГЛЕД ВЪРХУ САКРАЛНАТА ГЕОМЕТРИЯ И ТЕОРИЯТА ЗА ТОРСИОННИТЕ ПОЛЕТА, ЗАЛОЖЕНИ В ПАНЕВРИТМИЯТА

Докладът е изнесен пред:

Десетия юбилеен симпозиум Седем рилски езера, посветен на протобългари-
те и съвременните духовни движения на 19 август 2006 г., хижа "Рилски езера"
Осемнадесетата научно-технологична сесия на ИНГА, "Контакт", 2006 г.
Представен е от Благоевградската телевизия и от списание "Усури"

Саша ТОДОРОВА

...и тръгнаха по златната спирала,
вървим нагоре към звездите,
а цуваме отново на Земята
с рояка дивен на мечтите...

В началото бе Словото.

То винаги е там -
между алфата и омегата на Цялото,
в лоното на първичния Хаос
и стои на трона си от Светлина.
То - Върховното Същество,
Бащата и Майката - Бог,
Създателят и Творецът - Абсолют,

от който започва всичко,
който създава, разрушава и защитава,
който Е, който Е Бил, и който Ще Бъде!
И със своето всемогъщо, вездесъщо
и всепроникващо Съзнание
Той взима от бездните на Хаоса
все вечната яркост на Светлината
и величавата сила на Мрака
и проектира, моделира, и ражда
белите и черните дупки,
пространството, времето и стихииите,
вселените и цялото Мироздание.

На стр. 10-11

В каталога на
РП нашият
номер е

618

Свобода и справедливост за българските милосърдни сестри, практикували в Либия най-благородната професия в света - медицинската. Да се прекратят жестокостите над тези, които не са отнемали, а са дарявали живот и здраве на хората, а сега са невинни жертви на политически заговор.

СЪТВОРЕНИЕ - ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ АНАСТАСИЯ

СЪБУЖДАНЕ НА МОГЪЩИЯ ДУХ НА БЪЛГАРИТЕ

"Добре би било, ако в уговорен час, например в шест сутринта, се събудят много хора и мислят поне петнадесет минути за нещо добро. Не е важно конкретно за какво, важното е да са светли мисли. Може да се мисли за децата, за тези, които обичаш, и още да се помисли за това, как да се направи, че на всички да им е добре. И колкото повече хора постъпват така, толкова по-бързо отговорът ще се появи. Времето пояси на Земята са различни, тя се върти, но образите, създадени от светлите мисли на тези хора, ще се слоят в единен ярък и наситен образ на осъзнатост. **Едновременно мислене за нещо светло усилва способността на всекиго и то многократно.**"

Владимир Мегре, "Анастасия" II книга

"Кажете, как и с каква сила сътворена е Земята и всичко съществуващо на нея и ти от що създаден си, велик човеко?"

Измежду същностите във Вселената комплекси енергийни има, подобни Богу. Подобни, но не са те Богове. За миг успели да уравни енергиите си, не успяват да създадат хармония в творения живи, тъй както Бог.

И никому не се удава в цялата Вселена да разкрие тази тайна съкровена - чрез каква сила бил е планът материален сътворен, къде и в какво са свързващите него нишки с всичко съществуващо във Вселената. И как, за сметка на какво, планът е способен сам себе си да възпроизвежда.

Когато Бог творил Земята и всичко върху нея, поради невиджаната скорост на създаването, не успели същностите да разберат от какво, със сила каква Бог прави мирозданието. Когато всичко вече било сътворено и зримо, те видели - по-силен човекът е от тях. Изпаднали във възхищение и изумление, а после възникнало желание да повторят видението прекрасно - същото да създадат, но

свое. Желанието им все повече растяло. Дори и днес то в множество енергии остава. В други галактики и светове подобие на Земята опитват да създават. Планетите, създадени от Бог, дори използват. Умнозина се получавало подобие на битието земно, но само подобие. Хармонията на Земята, взаимовръзката на всичко с всичко не успявали те да постигнат. Така, до днешен ден, съществуват планети във Вселената с живот, но той е само уродливо подобие на земния.

Тъй като многото им опити по-добро да създадат или просто да повторят се оказали напразни (а тайната си не разкривал Бог), към човека започнали да се обръщат много от същностите. Било им ясно: щом творение Божие е човекът, щом е обичан, любящият родител, обичайки го, не би могъл нещо да не му даде. Напротив, възможности, по-големи и от своите, би предоставил Бог на своя син. И започнали да се обръщат към човека някои същности вселенски, до днешен ден стремят се те към него. И днес има хора, които съобщават на околните, че с тях от Космоса говори някакъв невидим и себе си нарича разум и сила добра. Така и тогава, в началото, те ту с назидание, ту с молба обръщали се към човека. Ала една е същността на всичките въпроси, различно само е маскирана: "Кажете, как и със сила каква сътворена е Земята и всичко съществуващо на нея и ти от що създаден си, велик човеко?"

Отговор човекът никому не дал. Самият той не го знаел и днес също го не знае. Но нараствал интересът в него и започнал той да изисква отговор от Бога. Но не случайно Бог не отговарял. Опитвал се да вразуми човека, като го молел от мислите си въпроса да изтрие:

- Мой сине, моля те, твори. На тебе ти е дадено в земните простори и в световите други да твориш. Помисленото от мечтите ти ще се реализира. Моля те само за едно, не анализирай със сила каква се върши това.

- Анастасия, не ми е ясно защо Бог даже на човека, Своя син, не е поискал да обясни за техниката на творението?

- Аз мога само да предположа. Дори на Своя син като не давал отговор, Бог от беда да го опази искал, предотвратявайки война вселенска.

- Не виждам връзка между отсъствието на отговор и вселенската война.

- Ако се разкрие тайната на сътворението, то би могло на други планети вселенски да възникнат форми на живот, равни на земни-

те по сила. Двете сили биха поискали да се изпитат. Възможно е да бъде състезанието мирно, но може и да прилича на земните войни. И тогава би могла да започне вселенска война.

- Действително е по-добре на Бога техниката на творчеството да си остане в тайна. Дано и без подсказване да не я разгадае някоя от същностите.

- Аз мисля, че не ще я разгадае никой никога.

- Защо си тъй уверена?

- Тя тайна е такава, че е ясна, и едновременно я няма и същевременно е не една. Увереност ми дава и самата дума "сътворение", когато втора дума към нея се добави.

- Каква?

- Тя е "въдъхновение".

- Е и какво? Какво могат да значат двете думи заедно?

- Те...

- Не! Стой! Мълчи! Помня как ти говореше, че мислите, а значи и словата, не изчезват никъде, а в пространството наоколо витаят и да ги чуе може всеки. Така ли е?

- Така.

- И същностите могат да ги чуят?

- Да.

- Тогава мълчи. Защо да им подсказваш?

- Владимире, не се безпокой, само малко от тайната като открия, може би ще мога да покажа безсмислието и безплодността на непрестанните им опити. За да разберат и да престанат да безпокоят човека.

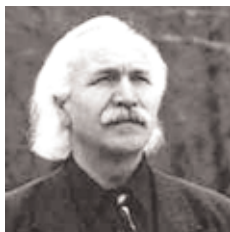
- Е, щом е така, кажете, какво ще значи "сътворение" и "въдъхновение"?

- Сътворение значи, че Бог, като творил, използвал е частички от енергиите всички във Вселената и Своя. Даже ако заедно се съберат всичките същности вселенски, за да сътворят подобие на Земята, една енергия не ще им достигне. Тази, която присъща е като идея на Бога и е родена в Божествената му мечта. А "въдъхновение" ще значи - в порив на въдъхновение се вършели творенията. Кой от ваятелите и художниците велики, творили въдъхновено, след туй ще се опита да разкаже как четка е държал, какво е мислил и къде стоял - внимание на туй не е обръщал, от работата си погълнат. Освен това има и енергия на Любовта, изпратена от Бога на Земята. Свободна е тя, неподвластна никому, и оставяйки върна на Бог, служи само на човека.

„СЪТВОРЕНИЕ“, Владимир МЕГРЕ
Превод М. Дончева

Да обхванеш необятното: Записки на педагога

Акад. Михаил П. ШЧЕТИНИН

Последните 10-15 минути от часа са неефективни в педагогическо отношение. Смята се, че те водят до това, петият и шестият час също да станат неефективни за учебни занятия. Така във веригата от шест 45-минутни часове **неизползваното учебно време е 130-150 минути на ден** (45x2+10x4 или 45x2+15x4). Продължителността на **полезното, т. е. учебно, време е 120 (30x4) или 140 (35x4) минути на ден.**

Във верига от **шест намалени часа (30-35-минутни) учебното време е равно на 180-210 минути** (30x6; 35x6). Следователно съкратените уроци няма да намалят фактическото учебно време, а дори ще го увеличат с 60-70 минути. Но ако се вземе пред-

вид, че 30-35-минутният час, както се каза по-горе, "създава **най-добри условия за упражняване на клетките на мозъчната кора, за повишаването на способността им за усвояване с по-висок ритъм**", полезният "полезен товар" в кратките уроци ще стане още по-значителен. Това ще позволи неизползваното учебно време (130-150 минути всеки ден) да се запълни с уроци от "образния" цикъл. И по-нататък, ако тези часове не просто се прибавят, а се поставят между часовете от "речевия" цикъл, то ефективността на обучението на учениците ще се повиши още повече. Към такова заключение водят данните на учениците-педагози, медици, физиолози, психолози. "Образният" часове или "емоционалният" цикъл, поставени вътре в учебния процес, служат за своеобразен стимулатор, за допълнително зареждане на мисловната дейност в часовете на "ре-

чевия" цикъл. Използвайки умело времето от първата до последната минута, учителят и учащите се ще постигнат много повече непосредствено в часовете, което ще се отрази на обема от домашни и следователно ще доведе до намаляването на учебното натоварване на децата.

Такъв режим ще позволи, по нашите представи, да се обезпечи висока работоспособност на учащите се в продължение на целия учебен процес и накрая ще създаде условия, гарантиращи съхранението и дори укрепване на здравето на децата.

Рационалната организация на часовете е длъжна да подобри постановката за трудовото възпитание на децата. В последно време ние отделяме много внимание на този най-важен социален въпрос. Обаче често всички наши усилия се концентрират изключително върху трудовото

обучение или върху трудовото възпитание в процеса на часовете по трудово, в процеса на стаж в производствени комбинати, производствени бригади и др. Но можем ли да говорим за възпитание на ученика труженник, ако не го научим да се учи систематически, ако той се отнася безотговорно към главния свой труд в училището - учението. Ако ние твърдим, че учението е главният труд на ученика, то следва да се погрижим за това, "нито една минута да не пропадне напразно, че всички деца поголовно да са въввлечени в работата" (Н. К. Крупская).

Кратките, запълнени с дейност, часове от "речевия" и "образен" цикли, подредени в програмата по принципа на редуване на видовете дейност, са длъжни да създадат обективните условия за формиране на навици в учениците да се трудят напрегнато и с пълно отдаване.

И така, построихме бокса. Винаги ще се мерят няколко дъски и колове. Тъй като нямаше повече място, той стана метър и половина на шест метра. Няколко дървени греди, опрени в тавана, няколко дъски, заковани напречно, накрая сковахме и една врата и животните блажено се отскубнаха от възетата. Само как се радваха!

Този строеж като че ли беше твърде закъснял. Но след като си постигна целта, спиш сладко и дълбоко. На сутринта се събудих щастлив и веднага отидох при най-младите в обора.

Насреща ми се появи гневен управителят: "Цяла нощ не можах да спя. Телетата вилняху като луди. Още една такава нощ и тъпите добичета ще бъдат отново завързани. Това не се издържа."

Неговата служебна квартира беше над обора. Когато стадо телета рамо до рамо се втурне от единия към другия край, а боксът е прикрепен с гредите за тавана, със сигурност тряскът се усеща горе.

Гневно инспектирам сцената на нощната въртележка. Този театър не го бях очаквал. Всичките си лежаха невинно едно до друго в единия ъгъл. Слънцето блестеше по козината им. Каква мирна картина!

Разбира се, те добре си бяха починали след бурната нощ и сега танцът можеше да започне отново. Но не започна. Беше само първоначална радост от отскубването от синджира. И на следващата нощ цареше мир и спокойствие.

Поуката: ако си решил да сложиш край на мъчителните окопи на телетата, отвържи ги рано сутринта. Тогава танцът на радостта ще се изиграе през деня. През нощта ще спят изтощени в ъгъла, а ти и малцината, които те разбират, ще бъдете спокойни.

ГЛУХАТА НИВА

Едва сега започнах да разбирам, че за цялата работа се изисква и известна смелост. Който не е готов да вложи всичко от себе си, по-добре да не се захваща. Разбира се, трябва внимателно да обмислям и да оглеждам всичко, преди да действам. Но който от много мислене и старание да угоди на всички вземе, че остарее, пропуска точния момент.

Сега беше редът на една нива. И тук трябваше да се направи един опит. Подходящата възможност дойде по-скоро, отколкото мислех - на следващия ден овесената нива трябваше да се изоре.

Внимателно обясних плана на управителя. Трябваше да сме представлявали забавна картина - предпазливият, посивял в служба на селското стопанство управител, а до него - младият пламенен революционер, изпълнен с надежда, че няма веднага да чуе "не", възвестява новото: да се оре не толкова надълбоко, по възможност в живия пласт, изкуствените торове да се изоставят.

На нивата за преораване три години преди това имаше детелина. През есента върху цялата повърхност беше разпръснат стар тор.

БЕЗ ЗЕМЯ

Наръчникът за изпращане на крака
на Франц-Карл Рьоделбергер

Предпоставките бяха твърде благоприятни. Можеше да се рискува. После да се избере подходящ ден за засяване, преди пълнолуние. И вместо да се сее равномерно, да се засяват три реда малко по-гъсто, а после да се изпускат четвъртият и така да се оставя известно разстояние.

Често ни се случваше посевите да полягат - следствие от твърде изобилното наторяване. След някой силен дъжд или буря посевите лягат ниско на земята. Причинените от това намалени добиви и затруднения при прибирането на реколтата често ни създаваха проблеми.

Но кой не е виждал как дори там, където посеви са полегли ниско на земята, на ръба, първите петдесет сантиметра си стоят изправени! Причината е, че там, където слънцето има възможност да огрява целия стрък, отделните стръкове стават по-здрави и силни. Наблюдението на този факт може да се използва,

като се оставят просеки или светлинни шахти по цялата нива, откъдето този метод се нарича метод на светлинните шахти. Количеството на посеви остава същото като при нормалното засяване. Според твърденията на лекторите в уводния курс в Штутгарт оставянето на промеждутъци не води до намаляване на добивите, защото класовете се развиват много по-добре.

В какво тогава се състои рискът? На практика трябваше само да действаме и всичко щеше да върви гладко, но не беше съвсем така! Управителят изрази съмнения: картината на поникналите посеви щеше да изглежда твърде необичайно. Какво ще си кажат хората? И ако вместо дванайсет реда на редосеялка се засеят само девет, логично е да има една четвърт по-малко зърно. Ами засяването при **пълнолуние**! Ако точно тогава завали?

Добре, той бил чувал, че някога имало области, където смятали за луд онзи, който тръгне да засява нивата при **новолуние**. Но това е било отдавна. Освен това, всяка грешка може да се поправи с помощта на изкуствените торове.

Друг проблем той виждаше в плитката оран. Дали наистина преораните плевели и треви ще загинат? И ще стане ли почвата достатъчно рехавата за овеса? Външно се правех на спокоен, вътрешно трескаво търсех насрещни доводи. Ако сега нищо не ми хрумне, работата пропада.

И все пак нещо ми хрумна. Разказах му случая от стария град във Фрайбург в Швейцария. Там трябвало на една уличка, в най-тясната част на града, да се направи изкоп. Извадили камъните от настилката, изкопали един метър дупка. От натрупаната на купчина пръст след няколко дни поникнал синап! Всички се чудели как е възможно, като се има предвид, колко отдавна съществува Фрайбург. И това пусто растение толкова дълго се е запазило способно да покълне!

И сега на нашата нива ще пораснат повече плевели, ако се оре на 25 сантиметра, а не на 15? Каквито семена на плевели има в почвата, има ги и това е. А каквото не поникне днес, ще поникне утре или догодина. Но това, което ще поникне тази година, е свързано с предходната обработка, а не със сегашната.

Защо да орем толкова надълбоко? Нали във

всеки учебник пише, че зърнените култури обичат плътна почва. Тук той ми изтъкна, че рехавата почва винаги може да се слегне с помощта на тежкия стоманен валак. О, тези безсмислени доводи! Прави се дълбока оран. И понеже почвата става много рехавата и при слягането би наранила нежните коренчета на посеви, веднага се действа с валака. А какво ще каже дъждовният червей, ако минем отгоре с уред, който тежи тонове? Той не издържа на никакъв натиск! И как ще се надигне почвата? Онзи пространно описван, важен за всяка здрава нива процес, при който земята набъбва като тесто на нощите, за една нощ се надига и изпръхва.

- Но нали винаги така сме правили - беше неговият отговор. Трябваше да се съдържа. **Какви грандиозни успехи сме постигали! Вътрешно си изброявах: кравите бяха болни - ако някоя тръгне да ражда, трябваше да се намесят трима силни мъже. И каква гледка всеки път, когато се налагаше теленцето да се изтръгне от майчината утроба с такова брутално насилие, защото кравата е загубила способността да извърши това, което би трябвало да стане със собствените ѝ сили. Всяка година едно-две момчета в санаториум заради предадена от добитъка туберкулоза. Да не говорим за умрелите телета. После и свинщината с пръскането на овозките. След зимното пръскане, когато вечерта човек си събуе обувките и чорапите, ноктите на краката му са жълти от отровата. И така си върви и никоой не се възмущава. Никой не върва аргументи връз аргументи. Вижте доброто старо време, в което винаги така сме правили!**

И все пак се овладях. Да загубя единствения си съюзник - това щеше да бъде краят. И сега дойде най-сериозното възмущение:

- Добре, ами ако нищо не излезе? Ако твоето пълнолуние не помогне, ако избягат много плевели, ако добивът е слаб? И не можем да оправим нещата с изкуствени торове? Накрая, ако нямаме овес, с какво ще храним цяла година конете? Аз не мога ей така да поема тази отговорност. Ти ако я поемаш...?

За пореден път ми стана ясно, че макар и изпълнен с въодушевление от новите методи, всъщност нямах никакъв опит. Стана ми криво. Една година без овес. Това ме стресна. За толкова нещо и аз не исках и не можех да отговоря. Започнах да разсъждавам. Да обмислям точка по точка: ако пълнолунието не помогне! Дали нашите предци са били просто суеверни и затова са ориентирали засяването според фазите на луната? Сам бях видял снимките в книгата на Лили Колиско "Бъдещето на земеделието", които показваха едно до друго добивите от моркови, домати и грах, засяти при пълнолуние и новолуние. **Който веднъж е видял това, спира да сее, когато намери време. Ще направи всичко възможно, за да предаде своите семена на земята в периода около пълнолуние.**

И възможно ли е въобще, ако човек иска да постъпи правилно, внезапно да бъде изоставен от всички добри духове? По време на уводния курс в Штутгарт бях помолвил Николаус Ремер да ми посочи най-добрия момент за засяване на зърното тази пролет, тъй като на мен само зодиакални знаци ми се въртяха в главата. Не можех да различа Овен от Дева, не разбирах от отстояние от земята, от нарастваща и намаляваща луна. Сред тях подскачаха Близнаците; Водолеят и Ракът също си имаха значение, ако някой лунен възел не обърне всичко с главата надолу.

Не, това ми идваше твърде много като на човек, който разпознава само новолуние и пълнолуние и между другото едно време е чувал в училище, че там горе обикаля една голяма кола, по която се намира Полярната звезда.

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИ

СКЪПИ ПРИЯТЕЛИ от редакцията на вестник "Родово имение",

Позволете ми да се обърна към вас по този начин, защото аз съм читател на вашия вестник вече от половин година. За неговото съществуване научих през месец май на настоящата година и за моя радост имам възможност да го получавам редовно през второто полугодие.

През това време се убедих, че аз и вие гледаме в една и съща посока, към раждащия се в момента Нов свят на Светлината и Красотата, Хармонията и Любовта. Настоящият свят на злото и алчността, в който живеем, вече се разпада, отива си и ние всички трябва да помогнем това да стане по-бързо. Идеите на Анастасия идват много навреме и за тяхното разясняване и разпространение вестникът е много полезен.

Аз съм на 56 години, по професия съм машинен инженер. От няколко години живея на село, в близост до град Габрово. Прочетох цялата поредица от книги на Владимир Мегре за Анастасия. Промени се моето отношение към Природата и се роди желанието да създам свое Родово имение.

Във връзка с това, моля за вашето съдействие да получа информация по следните въпроси:

1. Има ли и къде в България се организират екоселища с родови именения?
2. Какви са условията за придобиване на парцел земя от 10 декара за създаване на Родово имение в такова селище?
3. Колко пари ще струва един парцел от 10 декара?
4. Къде бих могъл да получа по-обширна информация за тези и други въпроси по темата?

Предполагам, че не на всички от тези въпроси в момента може да се даде точен отговор, но поне да получа една приблизителна представа за ориентиране в нещата.

На всички, които работят за този прекрасен вестник, пожелавам здраве и радост!

Много нови читатели и съмишленици през следващите години!

Мир и Светлина!

Габрово
20.12.2006 г.

Гочо ГОЧЕВ

В България засега е създадено само едно екоселище - "Васил Левски". Именията в него са разпродадени на цена 140 лв/декар

Скица на екоселище "Васил Левски"

До г-н Редактора на в-к "Родово имение"

Любезни г-н Панчев,

С интерес и с удоволствие четях помещения във Вашия вестник интересен "Пътепис" на Никола Гигов, "Вино от арония".

Помествайте в този интересен седмичник такива хубави творения, за да стане любим на много хора.

Поздравете г-н Гигов от мене и моите приятели от Литературен клуб "Алеко Константинов" при читалище "Христо Ботев" - гр. Пазарджик. Той е изключителен писател, поет и Орфеев изследовател.

Във връзка с това, Ви изпращам моето стихотворение "МЕЧТАЯ".

С уважение: К. Ваклев,
член на литературен клуб
"Алеко Константинов",
Пазарджик, 06.02.2007 г.

МЕЧТАЯ

МЕЧТАЯ ДА СЪМ КАТО ОРФЕЙ,
С ЛИРАТА СИ КОГАТО ПЕЙ,
ДА РЕДЯ СМАЙВАЩИ ПЕСНИ
ЗА СВЕТА, ЗА ХОРАТА ЧУДЕСНИ.
ДНЕС "ЧОВЕКЪТ СТАВА НЕЧОВЕК"
ДАЛИ ЩЕ БЪДЕ И ПРЕЗ ТОЗИ ВЕК,
ТА ДА СЕ БОРИМ С ТОВА ЗЛО
С МНОГО ЛЮБОВ И С МНОГО ДОБРО.
ДА ЗВУЧИ ХИМНЪТ НА ОРФЕЙ
"МОЙ БОГ Е ЛЮБОВТА"
ТА ВСЕКИ ЩАСТЛИВО ДА ЖИВЕЙ,
КАТО ОПАЗИМ ОТ ЗЛО СВЕТА.
НЕКА ДОБРОТО ДА ЦАРИ НАВРЕД
И ЧОВЕКЪТ ДА БЪДЕ ЧОВЕК.

ЧУДО В ТРЕТОТО ХИЛЯДОЛЕТИЕ

Васил ЗЛАТКОВ

Реших, за читателите на в-к "Родово имение", да напиша следващите редове. Защото сред този вестник се движат изключително интелигентни хора. Интересното е, че се долавя в различните публикации едно трезво мислене, откъдето лъха положителна енергия. Може би вестникът и хората, които го списват, са сателитите на новата - шестата раса. Ако това е така, и ако съм прав в разсъжденията си, това означава полагане на мащабните основи - фокусирането на досега пропуснатото.

Какво имам предвид? Нека да започнем съвсем накратко с Учителя - Петър Дънов. В какво го обвинява църквата? Неговото учение било окултно и т.н. Как? Правилно ли схващам въпроса и т.н. Какво търсите в чистия планински извор? Нима учението му, което води към вратата на храма, е окултно? Нима Ванга беше окултист? Колко болни лекуваше? Колко хора пращаше да отидат на черква? На колко казваше: „Иди в еди кой си храм, пред еди кой си светец!“ А как знаеше при кой доктор да ви изпрати? Накрая за благодарност, църквата го отхвърли... Някога, по същия начин, са били отхвърлени и богомилите. Те знаели много тайни за болестите и така невидило се, на някои свещеници, та взели да ги злепоставят, докато накрая не само ги отхвърлили, но и преследвали и убивали. Крайно време е църквата да преосмисли някои свои деяния, несвойствени за нея.

Тази тема предстои да се обсъжда за бъдеще. А тези истински родолюбци трябва да заемат своето достойно място в общес-

твото, където им е мястото.

А сега искам да ви кажа нещо различно. Както съм вече обявил на приятели и познати - България я очаква издигане до невъобразимото духовно ниво. Веднага уважаеми читатели ви насочвам към това, което има да се случи и то не в далечно бъдеще, а само след четири месеца. В Македонска Тракия, където аз живея, ще стане едно истинско чудо.

Не се стряскайте! Зная, народът е напласен от безбройни лъжи. Само че този път това няма да е лъжа. И в Библията е пророчувано за това, там дословно е казано: "и личби ще получите по небето, а младежите ви ще пророчестват, и пророчествата им ще се сбъдват."

Има и цяла глава на тази тема, в свободен момент си я прочетете, а тя е: гл. 11, Откровение от Йоан.

Както вече обявих - близък е срокът на това божие чудо. Така на 7 април 2007 година българите ще осъмнат с най-великата вселенска новина.

Звездата, която ще свети нощес над параклис "Св. Богородица", ще излъчи мощно чудотворно послание към човечеството за истинността на Бога.

Цветовете ще са ярки, посипващи косите на присъстващите. Ще плачем от радост и възторг, а после ще измием лицата си с вино.

Това, което сега изглежда нереално, тогава ще язди на три колесници; и неверниците, и най-закоравелите престъпници ще ахкат и цъкат с език. Заблудените драскачи и самозванците ще замрат. Екстрасенсите,

вземачи от "гол гръб" пари, ще се засрамят. Тогава ще се яви Син Човешки и ще каже: "Елате отрудени и обременени и ще ви утеша"...

Чуйте, хора, нека посрещнем заедно новината на хилядолетието, а другите неща, със желание и заедно със свещеници и учители, сами ще подредим.

България я очаква "апокалиптична" промяна, тя е Богоизбраната и Бог ще положи крепката си десница, колчем вече я е положил.

Сега четете и чакайте, защото е близо времето, когато думите ми ще станат факт.

Искам да обърна вашето внимание и на още нещо. За по-голямо доверие към това, което казвам, е присъствието на този свят на още един човек. Той е получил от престола на Бог много видения. В това ще се убедите, ако го потърсите. Този човек е жена, връстница на моите дъщери. Не съм я виждал никога и никога не съм ходил там, където живее. Тази богоугодна жена е от Варна. Тя знае от Бог за мен и аз знам от Бог за нея. Единствено тя може да потвърди моите думи за звездата. Вие можете да я търсите, засега аз все още нямам право да я търся, за да я целуна ръката. За ваше сведение, казва се Дима Димитрова, тя ще потвърди моите думи.

Който има възможност на 7 април 2007 г., може да дойде, за да посрещнем заедно Денница събитието, което ще ни свети следващите векове.

14.11.2006 г.
с. Игралци, обл. Благоевградска
GSM 0886 959213

НАЙ-ДЪЛГИЯТ РЕЙТИНГ НА "РОДОВО ИМЕНИЕ"

Бургас - Варна - Тетевен - Ябланица: (29-31.01 - 01.02.2007г.)

Николай КАФТАНДЖИЕВ

ЗАДЪНЕНА УЛИЦА

/Журналистът, летенето на времето, важните неща/

Думата журналист се състои от две съставки: "жур" - френската дума за ДЕН - и наставката *ист*. В случая човек, който трябва да отразява събитията на ДЕНЯ в прекия и преносния смисъл на тази дума.

Журналистът в един ежедневник има време само да маркира, да съобщи за едно събитие. Много рядко той има възможност да го коментира.

Журналистът в един седмичник има възможност да опише едно събитие и понякога и да се опита да го оцени.

Журналистът в едно списание, познат и като редактор, е специалист и той може наред със запознаването на нещата и да ги оценява.

Подчертавам "задънена улица", защото като журналист в седмичника "Родово имение" би трябвало повече или по-малко да отразявам, поне засега, три теми:

- Анастасия като ново явление със световно значение и някои конкретни изяви, свързани с нея в България;

- България и българското родолюбие от "Орфей до наши дни", видяни през погледа и творчеството на Никола Гигов;

- Петър Димков - личност и дело. Значи при всеки рейтинг да пиша на едни и същи теми, като подчертавам само някои варианти в тях. Това има опасност да досади на редовните читатели на "Родово имение". От друга страна, това са теми от жизнено значение за съвременния българин, при това те постоянно се обогатяват с времето.

Всичко това налага, според мен, един нов подход към тези теми. В случая в настоящата публикация ще се опитам да ги очертая и то главно за новите читате-

ли на седмичника и след това в няколко броя ще се опитам да ги представя в нова светлина, т.е. преосмислени с времето и въз основа на най-новите факти.

ЯВЛЕНИЕТО АНАСТАСИЯ И ДВИЖЕНИЕТО АНАСТАСИЯ

Всяка нова епоха в историята на човечеството има своите ярки представители. Ние навлизаме в Епохата на Водолея. За нея има много писано от мирови духовни учители, сред които са Николай Ръорих и неговата съпруга Елена и Беинса Дуно /Петър Дънов/. Според моя Учител в живота, народния лечител Петър Димков, най-точно тази епоха с нейните закономерности е формулирана от Беинса Дуно. Нека прибавя и казаното от Айнщайн: "Светът се прекланя пред мен, а аз - пред Дънов." /определението давам по памет/.

Според Беинса Дуно основна роля за преминаването на човечеството от сегашното му състояние на самоунищожение и омраза към новата епоха, в която ще царува духовността и любовта между хората, ще има да играе славянството, на първо време България, а след това Русия. Тук трябва да се има предвид, че ролята на България няма да е отминала, а тя заедно с Русия ще спомага за духовното преобразяване на човечеството.

Явлението Анастасия, след мисията на Беинса Дуно на земята, е съвсем скорошно. От началото на новата епоха се появяват името на Анастасия и серия книги на Владимир Мегре в Русия. Оказва се, че Анастасия е явление /феномен/ от световна величина. Тя може да пътува духовно в света и навсякъде да прави добрини. Нейните добрини се състоят в това, че тя помага на руснаците, пребиваващи на своите вили, да се свързват невидимо с цветята

и другите растения, които си отглеждат. Така тя ги приобщава към природата. Вижданията ѝ по същество не се отличават от великите духовни учения: мисълта е първооснова на всичко, ние сме деца на Бога и трябва да живеем по неговите закони. **Новото при нея е, че тя показва как може да се преобрази съвременният свят, като хората отново започнат да живеят сред природата, в родови именения.** Книгите на Мегре, под общото заглавие "Звънтящи кедри", вече са преведени на 25 езика и наброяват според едни данни 30, а според други и 40 милиона екземпляра. Възникна международно движение за социално преобразяване на човечеството - "Анастасия", с център Русия. Най-известната водеща фигура в него, след Анастасия и Мегре, е акад. Владимир Медиков. Сред другите видни дейатели на движението е и общественикът-писател Ефим Кушнер.

Идеите на Анастасия в България са представени от седмичника "Родово имение" и издателската къща "Новата цивилизация".

"ОТ ОРФЕЙ ДО НАШИ ДНИ"

/Никола Гигов - личност и дело/
Кой е Никола Гигов?

Моят отговор в началото на новата му творба "ОРФЕЙ И ЦВЕТЯТА. Ентаз." /София, ИК "Новата цивилизация", 2007/ гласи: "Добре познатият... непознат". Това е така, защото Гигов е един от малцината живи класици на българската култура, който би трябвало да бъде вече академик и носител на най-висшите награди на държавата ни, но той не само не е техен носител, но дори не фигурира в новите енциклопедични справочници, излезли след 10 ноември 1989 г.

Иска ми се тука да преповторя едни от най-значимите оценки на неговата личност и дело от видни българи и чужденци:

"Ти си поет на съкровениите български възжеления, на мечтата за целокупно отечество, на родопските хора и родопската природа..."

Николай Хайтов
"Гигов върви по Орфеевата пътека и написаното от него е върно."

Ванга
"Твоите книги за Орфей трябва да вървят редом със златните тракийски съкровища."

Д-р Николай Шишманов, Швеция
"От много години Никола Гигов работи по темата "Легенда ли е Орфей?". Той доказва, че това е най-големият тракийски поет от античността, най-светлата звезда, която греє и сега над нова България."

Вестник „Таймс“, Лондон, 4 юли 1984 г.
"Във Вашата лира пулсират ритмите на вселената."

Ирина Виноградова,

Русия
Вече няколко пъти писах за Никола Гигов в "Родово имение". В статията "Българското родолюбие по страниците на "Родово имение". Една година "Родово имение", бр. 43 от 2006 г., писах: "Кой е Никола Гигов?"

Отговорът за мене е: "Добре познатият... непознат".

Определението "непознат" беше грешка за мен /вместо "непризнат"/, но тази грешка се оказа вярна, що се отнася до най-новите му беседи, озаглавени "От Орфей до наши дни". Гигов е познат на широката общественост преди всичко с творчеството си и проучванията пряко свързани с Орфей, а в новите му беседи акцентът е България, нейните съдбини и културен принос в съкровищницата на човечеството. Именно върху този му нов принос ще се спра в един от следващите броеве на "Родово имение".

ПЕТЪР ДИМКОВ В НОВА СВЕТЛИНА

Петър Димков е познат на българската общественост до ден днешен единствено като неговия лечител - Лечителя, както Ванга е неговата ПРОРОЧИЦА, а Беинса Дуно - неговият духовен учител - УЧИТЕЛЯ. В труда "Петър Димков - добре познатият... непознат" /София, 2004 г./ и в юбилейния лист по случай 120-та годишнина от неговото рождение той вече е обрисован, на основата на богата фактология, като един от строителите на третата българска държава и виден европейски хуманист с непреходни приноси не само в медицината, но също и в културно-историческото ни строителство и духовността. Тази представа през последните години едва, едва си пробива път. Но ето че най-новите ми дирения, новооткритите факти го рисуват в още по-ярка светлина, неговите приноси - поне в медицината - се оказват къде, къде по-значителни от досега известното. Така се оформя една почти съвсем нова представа за него и тази представа е предмет на беседите ми по време на рейтингите на "Родово имение".

ИЗМЕНАДА, КОЯТО МНОГО ОБЕЩАВА

Благодарение на издателя на "Хелиопол" Стефан Калайджиев на 1 февруари се срещнахме в Ябланица със Стефан Беров, един от живите класици на българската дърворезба, ученик на проф. Асен Василиев. Сега той е кмет на с. Голяма Брестница от Ловешкия район. Станал е кмет, за да може да служи непосредствено на хората от неговия край. Възможностите и идеите му обаче, са от европейски мащаб. И в тази насока бяха нашите разговори и предстоящи срещи. Те ще бъдат предмет на последната публикация, посветена на този рейтинг на "Родово имение".
София, 5 февруари 2007 г.

Федерация за духовно единение "Роза"

**и
Фондация "Проф. Николай Райнов"**

организират национална конференция

на тема:

"Николай Райнов - светилник на Истината",
която ще се проведе на 01.04.2007 г.

от 10:00 до 17:00 часа
(почивка 13:00 - 14:00 ч.)

в Дома на архитекта
на ул. "Кракра" № 11, етаж 2,
гр. София.

За контакти:

Федерация за духовно единение "Роза"

Ел. поща: fde_роза@abv.bg
Тел: 0886 / 72 06 52, 0878 / 70 10 79, 0887 / 51 63 92
Уеб: <http://UnityRose.LiveJournal.com>

Фондация "Проф. Николай Райнов"

Ел. поща: diana@rainovart.org
Тел: 02 / 989 42 73, 0888 893 68 68
Уеб: www.rainovart.org

Екатерина ПЕЙЧЕВА

В Тракийския дом във Варна попадна случайно (ако има случайности) в деня, в който членовете на дружеството празнуваха древния празник "Трифон Зарезан".

Тракийското дружество "Капитан Петко Войвода" във Варна има дълга история. Създадено в края на 19 век от бежанци от Лозенградско, Бунархисарско, от Одринска и Беломорска Тракия, дружеството обединява живеещите във Варна над 3000 потомци на тракийските българи, помнещи своя тракийски корен. Тракийското дружество, с председател д-р по ист. Христо Ганев, води богат културен живот - то разполага с прекрасна материална база, театрална зала със 180 места, кафе-клуб, конферентни зали и кабинети. Към дружеството са сформирани Камерна фолклорна група с ръководители Георги и Калина Германови, Детска формация "Тракийче", Дамски клуб с ръководител Петя Алексиева, Клуб на ветераните с председател Христина Стоева, Тракийско младежко дружество "Екзарх Антим I". Съставите на дружеството участват в много фолклорни фестивали, събори, на тържествата на Петрова нива, били са участници в IV събор на българите в Украйна. Един от техните девизи ми направи особено силно впечатление: "От миналото ще вземем огъня, а не пепелта".

В голямата театрална зала бяха подредени маси, отрупани с кой каквото донесъл и разбира се, вино, без което не може на този празник. Историкът на дружеството г-жа Христина Стоева разказа легендите, които обясняват името му "Трифон Зарезан". След това беше показан символичен ритуалът на празника. Сутринта рано стопанката омесва и опича обреден хляб, сварява кокошка, напълва бъклица с вино, слага ги в нова вълнена торба и стопанинът на къщата тръгва на лозе с мъжете от селото. Там всеки изпълнява основния обред - зарязването на лозята. Мъжът се обръща към изгрев слънце, прекръства се и отрязва няколко пръчки от лозата, избрана в средата на лозето, хвърля ги зад гърба си, полива отрязаното място с вино и благославя: "Колкото капки, толко коля грозде!" Отрязаните пръчки се свиват на венец и се слагат през рамо или се закичват на калпака. След зарязването всички сядат на обща трапеза, черпят се с вино, а останалото разливат по ъглите на лозето и благославят: "Нека е берекет, да прелива през прагове."

В обредността на празника "Трифон Зарезан" са включени много магически действия и практики. Какво ни казват древните кодове? Както се отрязват старите миналогодишни клонки на лозата и се хвърлят през рамо, така всяка година преди пролетната мъзга - новия живот - да е тръгнала, човек трябва да си направи равнометка на изминалата година, да изхвърли, да се очисти от старото - старото мислене, старите модели на поведение, старите отношения, всичко, което се е изживяло, което ще попречи на развитието на живота му през новата година, да го благослови и да го освободи. Да благослови новото, което предстои, с късмет, с благополучие, да го полее с омайното вино на творческия дух, защото виното в древните практики е символ на Божествения Дух, да се възрадва и повесели, празнично да посрещне това, което му носи бъдещето. Знаели са прадедите ни, че с радост, с веселие е добре да започва всяко ново начинание или както бихме казали сега, да създадат положителни торсионни полета, за да е успешен краят. И нека се увенчаем с това, което сме постигнали, но да гледаме напред, към новото. И нека Бог ни помага.

ПРАЗНИКЪТ "ЗАРЕЗАН"

На този ден стопанките "трифунисват", т.е. заплашват яловите дървчета, че ако не раждат, ще ги отсекаат. Зад този, на пръв поглед, наивен обред се крие пак дълбоко знание. Знаели са, че растенията, дърветата са живи, ще ги чуят, ще ги разберат и ще дадат плод. Днес ние знаем, че с растенията е добре да се общува, че те реагират на думите ни, само трябва да им се приказва бавно и с любов. Те обичат да им се казва колко са красиви, какви хубави плодове ще дадат, колко ще ни харесат сладките им плодове - тогава няма да има нужда от торове, от пръскане - дърветата ще се стараят с всички сили да ни се харесат и да ги похвалим. Да, това не е фантастика - миналото лято един фермер от Козлодуй ни разказа точно такава история за черешовото си дърво.

Древния празник на траките "Зарезан", който ни призовава да се отърсим от старото, за да дадем път на новия живот, на новия цикъл, православната църква е посветила на св. Трифон - един от лечителите, живял през III в. и загинал мъченически. И понеже не обръща внимание на природните цикли, при корекцията на църковния празничен календар, празникът от средата на февруари, преди настъпването на пролетта, когато е естественото му място, днес се празнува на 1 февруари, т.е. в разгара на зимата.

Трогателно беше да се види как в театралния салон на тракийското дружество древните практики оживяват и предават посланието на потомците - предават съхраненото в ритуала знание, истинското наследство на траките, много по-ценно от златните съкровища, предмет на иманярска треска. За наше щастие, народът ни е съхранил и пренесъл през изпитанията на времето и съдбата си древните знания, които едва сега науката започва да открива. Те са съхранени в обичаите и обредите ни, в народните песни и танци, в защитната и активизираща роля на шевиците, надничат зад маските на кукерите и звънците им, които разрушават негативните структури край нас, т.е. пропъждат злите духове, зареждат ни с енергията на хорото - генератор на мощни полета, лекуват ни с билки и баяния - чудото на цветята, водата и словото, благославят ни със здраве и дълголетие, дори управляват времето - както в обредите "Герман" и "Пеперуда". Отнесем ли се с внимание и обич към това чудесно наследство, ще събудим живия тракийски дух, ще ни омае с музиката и поезията си Орфей, най-великият древен поет и музикант, ще получим подкрепата на предците си - необикновения народ на траките, чиято кръв тече в жилите ни.

Празникът продължи с веселие, песни, хора. Един след друг се изреждаха певците - гордост не само на тракийското

дружество, но и на Варна: Георги Германов, Величка Станева, Калина Германова, Румяна Събева... Хорове, оркестрови изпълнения и, разбира се, гайда. Усмивнати лица, приятелски разговори... Посрещнаха ме радушно, намерих стари приятели.

Мисля си, че така, с музика, с хора, с песни, които пеем заедно, с трапези, на които се вдигат наздравници и се пожелават здраве и берекет, ще преодолеем разединението и безлюбието, които така пречат на българите. Ще си създадем нови отношения на братство и сътрудничество, ще създадем така необходимото ни пространство на обич и съпричастност, за да си помагаме, за да пребъдем като народ, за да променим старите модели, които ни изправят един срещу друг и така да променим и съдбините си. Защото където има обич, там е и Бог посред нас. Време е да тръгнем по Бога.

www.academiaorphica.org

Академия Орфика - Творчески клуб

Периодичност - всеки трети петък на месеца

Място на провеждане - читалище "Николай Хайтов" - гр. София /до кино "Изток"/
Време на провеждане - 18.30 - 20.30 ч.

График за 2007 г.

Януари - 19.01. - "Озарение" - Детелина Желязкова /музика/ и Иван Тарасов /стихове/

Февруари - 16.02. - "Обречение" - за

Апостола на Свободата Васил Левски
Март - 16.03. - "Словосъхранение" - с поетите и преводачите Александър Руденко и Андрей Андреев

Април - 20.04. - "Думосложение" - представяне на Венцислав Йорданов Динев

Май - 18.05. - "Прозрение" - за Орфей в навечерието на Деня на славянската писменост и култура

Юни - 15.06. - "Орфепоклонение" - среща със Здравка Владова-Момчева, българска поетеса, живееща в Лондон

Юли - 20.07. - "Орфеизложение" - за Людмила Живкова и тракийската култура - съвместно с ФДЕ "Роза"

Август - 17.08. - "Орфеиждивение" - Зовът на свещените места

Септември - 21.09. - "Сполучение" - представяне на произведения, вдъхновени от свещени места

Октомври - 19.10. - "В сакрално моление" - за вътрешното мълчание, което пречиства и твори

Ноември - 16.11. - "Оценностение" - за ценностните приоритети на личността

Декември - 21.12. - "Рождествение" - открита продукция на работата през 2007 г. на орфическите работилници на Творческия дух

За контакти:

Албена А. Янкулова - Водеща Творчески клуб в Академия Орфика
моб. тел.: 0886 72 06 52; 0878 70 10 79
e-mail: academiaorphica_tvoretz@abv.bg

Идеята ни е да представяме стойностни некомерсиализирани творци в областта на всички изкуства.

Всеки понеделник от 17.00 до 19.30 ч.
Във Вегетарианската къща на бул. "Патриарх Евтимий" №10 в Ангелската стая - свободни дискусии и неформално общуване.

Тел. на ресторанта: 02/981 56 77

ЧЕСТИТ ЩАСТЛИВ ЮБИЛЕЙ, Г-ЖО ИЛКА ДИМИТРОВА!

От стр. 1

Илка Димитрова е първата "радио-лястовичка", която известява появата на ново "духовно съкровище" на родопския поет и писател, изследователя на Орфей - Никола Гигов. Дейността ѝ доказва, че професията музикално-фолклорен радиожурналист не се изчерпва със съставянето на концерти по желание, а включва широкопективна активност: живо участие в актуални събития, постоянно сътрудничество с автори и съставители на музикално-педагогическа литература, непрекъсната, специфична изследователска работа и др.

Илка Димитрова е градско дете, родена е в София. Интересът и любовта към фолклора идват от родителското селско потекло - с. Буново - живописна местност в Кюстендилско. Още в ранна детска възраст тя усеща и обиква силата на корена и на традицията. Тя я подкрепят и насочват през годините. Тяжна проява е изборът на имена за чудесните ѝ синове - Момчил и Калин. Илка Димитрова си спомня: "С особено вълнение пристъпвах прага на дяговата ми кирпичена къща, когато отивахме да празнуваме семейно деня на селото, 24 май. Ритмът на съборянското хоро, обединило в едно стъпките на млади и стари, събираше заедно толкова щастливи хора. Няма да забравя: и вкуса на апетитния курбан, който се раздаваше на храмовия селски празник "Света Богородица", и дъха на ароматните козунаци, приготвени от мама в навечерието на Великден, и вкуса на разностранните постни ястия на Бъдни вечер". Изминаването на годините приближава Илка Димитрова до осъществяването на детската ѝ мечта - професионално музикално образование. През 1971 г. тя завършва АМТИИ, Пловдив /Академия за

музикално, танцово и изобразително изкуство/, до 1974 г. е преподава на професията учител по музика в общообразователното училище, а от 1974 г. работи като музикално-фолклорен радиожурналист в редакция "Народна музика" на програма "Христо Ботев" към БНР /Българско национално радио/. За успех в "радиобитието" си Илка Димитрова определя авторските предавания "Само ново" и "Музика от света и наше село". В първото предаване се представят нови записи, които постъпват в фонотеката на БНР. То е "на живо". В студиото присъстват съответните: певец, инструменталист, състави. Слушателите се включват пряко в ефир. Обсъждат се гледните точки на създателите на новата творба - аранжор, продуцент, тонрежисьор, диригент и др. За по-голямо популяризиране на гостувалите с нови творби изпълнителите се предлагат на слушателите "Годишна класация на запис номер едно". В нея в три състезателни кръга се повтарят клипове от записи на участниците през изтеклата година. Накрая, благодарение на слушателските гласове, се излъчват записите номер

едно в категории: народно пее-не, инструментална народна музика, шлагери. Изключителна е активността на радиоаудиторията. Илка Димитрова споделя: "Рагвам се на предани слушатели, които се опознаха взаимно през годините, дори се обособиха в нещо като фолклорно радиообщество. Мисля си, дали в родо-вите именения не би могла да съществува подобна активност със съдействието на БНР?"

Другото авторско предаване на музикално-фолклорната радиожурналистка - "Музика от света и наше село" - се провежда съвместно с Георги Генов. Той е също музикално-фолклорен радиожурналист, а освен това и диригент на хора към ДАНПТ "Филип Кутев" /Държавен ансамбъл за народни песни и танци/. Звучи българска и чуждестранна музика, песни, чийто текст е обединен от ключова дума, тема /често според празниците от фолклорния календар/ или събитие. Разясненията са атрактивно-познавателни. Прекрасното чувство на Георги Генов за хумор допринася за по-голямото популяризиране на предаването и за привличането на все повече слушатели.

Основни идеи и музика на предаването се приложиха в учебната документация за първи клас на ОУ през 1993 г. Цялостната музикално-фолклорна, радиожурналистическа дейност на Илка Димитрова е част от единството на много фактори, които съдействат, особено през последните години, за възраждането на националните традиции. "Рагвам се, казва тя, че в последно време се наблюдава оживление на интереса на младите българи към фолклора, въпреки редица препятствия. Със сигурност дейността на читалищата, музикалните школи, специализираните паралелки и училища за фолклор подпомагат преодоляването на препятствията. Би ги преодоляла и дейността на родителите. По отношение на фолклорното възпитание ние, родителите, сме в дълг към децата си. Понякога е достатъчно да ги заведем на селски събор, да се потопят в атмосферата му, да чуят песните на родния край, да се хванат на многократното хоро, да опитат от курбана в чест на храмовия празник, да се разговарят със селските мъдреци, за да усетят силата на традицията и да я заобичат. Например: преди години, когато малкият ми син Калин беше в тийнеджърска възраст, посетихме заедно дните на културата в Малко Търново. Тя включваше и изпълнение на детски фолклорни ансамбли. Синът ми - този голям поклонник на "тежкия метъл", беше пленен от красотата на народното творчество и пожела спонтанно да свири на гайда. Свири и до днес, вече студент, слуша народна музика, търси моите разяснения, все повече обича музикалния фолклор, все повече се убеждава, че той е лек за душата, празник в празника, опора в изпитанията, световна гордост."

14 януари 2007

Уважаеми Българи,

Преди две години изпратих това послание до един сайт, претендиращ за крепител на Българщината.

Той единствен не бе забравил какъв е денят 14 февруари, докато всички останали превъзнасяха Св. Валентин.

Накрая имаше няколко отзвук.

14 Февруари 869 г.

На днешния ден преди 1138 г. е починал Константин Кирил Философ

Тъжно е, когато на този ден спират хора от всякаква възраст и ги питат с какво е известен денят. Едни се чудят, а младежта започва да се лигави със Свети Валентин.

В самия сайт нито дума за една личност, с каквато не може да се похвали нито един народ.

Като инженер не бих си позволил аз да разказвам за Глаголицата, след като имаме българисти, хора, които би трябвало да знаят много повече и да посветят няколко минути на сайта, за да ограмотят всички ни.

Все пак запомнете тази дата. Св. Кирил е починал в Рим. В подземие на базиликата Сан Клементе в Рим е и неговият гроб. Там е и иконата от България, от Македония. Имах щастието да запала свещ на това свято място на следващия ден след освещаване на Българската икона.

Препоръчвам на всеки, имащ възможност-

Свети Кирил

Св. св. Кирил и Методий, худ. Захарий Зограф, Троянски манастир, 1848 г.

та да посети Рим, да отдели време за поклон. За момент да се почувства по-горд от всеки друг.

За четящите тези редове Българи аз пиша всяка дума с корен Българ с главна буква.

Ако не уважаваме себе си, не трябва да очакваме и да ни уважават другите и в най-дребните неща.

Приемете го като предложение, отправено към всеки Българин, започнете да пишете всяка дума с корен Българ с главна буква. Толкова плява и мръсотия навлезе в Българския език, че това самоуважение е допустимо и не би трябвало да се разглежда като неправилен правопис, а като опит да си изправим главата, особено когато и най-скапаният европейски чиновник, че и тези от СБ, МВФ и от къде ли не, си правят гавра с всичко Българско.

Посегнаха на всичко, от атомното ни богатство, през телефоните, сиренето, децата ни... та до ракията... До къде ли ще се стигне?

Ще бъде вечна паметта за Константин Кирил Философ, Предводителят на Българската и славянска писмовност през вековете.

Българи, гордейте се!

Дочо ШИПКОВЕНСКИ,

член на Академичния форум

за национална политика,

Член на Международната академия

по Българознание иновации и култура

ОПИТ ЗА ПСИХОЛОГИЧЕСКИ "ПОРТРЕТ" НА

От стр. 1

Психологическата наука е разработила достатъчно надежден инструментариум за оценка на притежаваните личностни качества, който с успех може да бъде прилаган при теоретически и при конкретни експериментални изследвания. Един от елементите на този инструментариум е МОДЕЛЪТ за структурата на личността, лансиран от известния руски психолог К. К. Платонов - моделът, който ще бъде приложен при създаването на психологическия "портрет" на Петър Димков. Според него многобройните личностни качества могат да бъдат групирани в четири основни подструктури, подредени йерархически. Наред с тях тук Платонов включва още способностите и характера на личността.

Най-ниската в йерархията подструктура се определя с понятието "биологически обусловена подструктура на личността", в която определящо значение имат три основни характеристики на висшата нервна система - сила (работоспособност), подвижност (бързина на протичане на познавателните психически процеси) и уравнивесеност. Синтезирано тези характеристики се проявяват в тази по-комплексна личностна характеристика, наречена **тип темперамент**.

Втората подструктура на личността обхваща особеностите на познавателните и емоционалните процеси: възприятие, представа, памет, мислене и въображение. В третата подструктура се включват усвоените знания и придобитият индивидуален опит, а в четвъртата подструктура, определена от Платонов като "насоченост" на личността, се включват най-социално детерминирани й свойства като: потребности, ценности и мотивация. Тази подструктура е най-високата в йерархията, защото оказва най-силно формиращо въздействие върху характера, поведението и резултатността от цялостна дейност на личността.

Приложението на посочения модел при създаването на психологическия "портрет" на Петър Димков е свързано с използването на един от специализираните изследователски методи в психологията - **"контент-анализ"**. Конкретното прилагане на този метод се свързва с анализа на представените в книгата на Николай Кафтанджиев, "Петър Димков - добре познатия... непознат", описания на поведението и дейността на Лечителя, както и с оценките на неговите съвременници. И още - анализирани най-значимите му приноси в природолечението и неговите философски възгледи. Основание за използването на книгата при контент-анализа е, първо, фактът, че авторът провежда повече от 200 интервюта с Димков в продължение на 25 години; второ, включените в нея мнения и оценки на известни специалисти за приноса на Лечителя в развитието на природната медицина и особено за развитието на ирисовата диагностика.

Чрез прилагането на този изследователски метод става възможно да бъде направен не само количествен и качествен анализ на притежаваните от Димков качества, умения и способности, но и да се разкрие индивидуалността му. Индивидуалността на Лечителя е УНИКАЛНА - резултат от уникалността на неговите качества, умения и способности плюс чертите на характера му и взаимодействието между тях. Именно тази индивидуалност дава основание на д-р Мария Папазова - автор на предговора на книгата, да определи неоспоримо мястото на Димков сред "строителите на съвременна България".

Приведените факти от Н. Кафтанджиев за голямата Димкова работоспособност до

Петър Димков с пациент по време на преглед

края на земния му път, която се "материализира" в неговата забележителна творческа продукция, ни позволяват да твърдим, че тя е свързана с **притежаването от Лечителя на силен тип нервна система**. По описанието на външните характеристики на неговото поведение от близките и познатите му, можем да установим още **високо равнище на подвижност (бързина) при протичане на неговата психическа активност, както и уравнивесеността в поведението**. Това ни дава основание да определим принадлежността на Димков към **сангвистичния тип темперамент** като негова личностна характеристика.

Следващата подструктура на личността от модела на Платонов, включваща характеристиките на основните познавателни психически процеси - възприятие, представа, памет, мислене и въображение, също позволява да се използват факти с относително висока степен на обективност - "материализацията" на цялостната мисловна дейност на Димков в неговата творческа дейност, в "продуктите" на тази дейност, в откритията му и неговите идеи. От позициите на теорията на психологията високата степен на развитие на познавателната сфера на личността, и особено на мисленето и въображението, се свързва с интегралната характеристика на личността, наречена **"интелект"**. Интелектът, характеризиращ онази най-висока степен на развитие на мисловните операции и процеси, благодарение на която става възможно да се открие неизвестното, непознатото и да се създаде психологическият образ на това неизвестно или непознато, което по-късно се вербализира под формата на идея, концепция или обобщено - в "продуктите" на творчеството.

Този аспект от анализа на функциониране на най-висшите познавателни психически процеси при П. Димков може да бъде илюстриран с **постиженията му в областта на ирисовата диагностика** и свързаната с нея програма за лечение, както и примера със създаването на **модела или концепцията за новия тип личност - "Новият човек - творец на съдбата си"**. Благодарение на възможността за "материализация" или "обективация" на самота мисловна дейност под формата на нейното вербализиране може да бъде оценена и **значимостта на творческите постижения на П. Димков не само за България, но и за останалия свят**.

Като един от обективните индикатори за нея ще посочим издаденото удостоверение от Агенцията за авторско право и Дипломата от Международната асоциация за психотронни проучвания.

Самият Димков високо е ценял ролята на мисленето за индивида и доказателство за това са приведените два цитата от Н. Кафтанджиев (стр.23): *"Мисълта е най-моцната творческа сила, тя е един Божествен процес, който организира формите"; "Идеите, мислите, с които живее човек, са главните фактори на неговия живот, защото мисълта строи формите, в които животът се проявява."*

Без съмнение, за осъществяването на цялостен анализ на личността П. Димков и за създаването на неговия психологически "портрет", най-голямо значение имат онези психологически характеристики, които се включват в подструктурата "насоченост на личността", както и анализа на чертите на неговия характер. От тях водещо значение има **системата от ценности** или така наречената **индивидуално-ценностна система**. Тази значимост се определя от психологическата закономерност, че ценностите като личностно "образование" оказват съществено влияние както върху силата на мотивацията за осъществяване на един или друг вид дейност, така и върху цялостното поведение.

На основата на съдържащата се информация в книгата на Николай Кафтанджиев, можем да посочим, че **най-важната ценност за Петър Димков категорично е била ценността "РОДОЛЮБИЕ"**. Доказателство за това твърдение може да бъде намерено във влиянието, което същата ценност е оказвала върху неговото поведение и дейност. А формирането й у Лечителя започва още от най-ранно детство - причинно следствие от примера на поведение на неговите предци и родители. Влиянието на ценността "родолюбие" върху поведението и дейността на П. Димков може да бъде установено както по отношение на цялостното му поведение и дейност, така и по отношение на конкретни негови действия - изразената съпричастност към идеята на Стоян Заимов за създаване на Музей на Българското възраждане и особено чрез активното му участие при възстановяване на родната къща на Левски, Аспаруховия вал и др. Самият Кафтанджиев на стр. 16 посочва: *"...естествено е да се приеме, че при всички обстоятелства той (Димков) поставя България на първо място."*, както и думите на самия Димков: *"Ако е сладко да умреш за Отечеството си, не помалко сладко е да живееш за него; да му посветиш своето време, своите сили и най-добрия дял от сърцето си."* (стр. 18)

Без претенции за точност при йерархическото подреждане на присъщите за Лечителя ценности, можем да посочим неговата **СКРОМНОСТ И БРАТСКО ОТНОШЕНИЕ КЪМ ДРУГИТЕ**. Последната той издига и като своеобразно кредо на своя живот - **"всички хора ми са братя и аз ще се грижа за тях"**. А конкретното водещо влияние на тази ценност върху неговото поведение се проявява в оказване на онази безкористна помощ на нуждаещите се от лечение или в по-обобщен вид - **в неговата мисия - живот, посветен на доброто за хората**. Като модификация на "братско отношение към другите", може да бъде разглеждана ценността **"ЛЮБОВ КЪМ БЛИЖНИЯ"**. Тя оказва допълнително влияние върху неговата дейност и поведение, насочено за **"осъществяване на непрестанни грижи към своите братя"** (цит. от книгата, с.21).

Пример за по-обобщено равнище на ценност, заемаща също висока позиция в инди-

ЛИЧНОСТТА НА ПЕТЪР ДИМКОВ

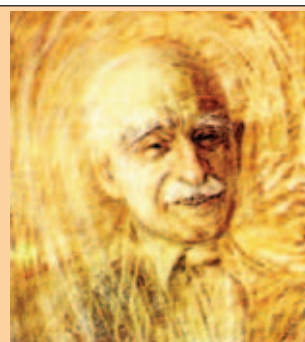
видуалната му ценностна система, е ценността "ПРИВЪРЗАНОСТ КЪМ РЕПУБЛИКАНСКАТА ИДЕЯ". За влиянието върху неговото поведение съдим от "санкцията", която монархическата власт налага върху Димков - освобождаването му от действаща военна служба. Като пример за друга, тясно свързана с нея, ще посочим **СЛАВЯНОФИЛСКАТА ИДЕЯ**. За въздействието й върху неговата дейност и поведение можем да съдим от активното му участие при организацията и изграждането на Парка-Мавзолей на Владислав Варненчик.

Последният аспект от анализа на личностните характеристики на П. Димков във връзка с неговия психологически "портрет" ще бъде посветен на чертите на неговия характер. Но опитът, който ще бъде направен в това отношение, не може да бъде вмесен в оценъчната скала "Добър характер - лош характер". Характерът, като една от най-съществените и едновременно с това най-сложни личностни характеристики, според известният руски психолог А. В. Петровски, се формира въз основа на изграждането на четири групи основни отношения в личността: а) отношение на личността към самата себе си; б) отношение на личността към другите хора; в) отношение на личността към основната й дейност; г) отношение на личността към предметите и обектите от непосредственото социално обкръжение. От посочените четири групи за коректното описание на чертите на характера, според психологическата теория, най-голямо значение имат първите три.

В първата група отношения се отразява най-обобщено образът, който личността е изградила за себе си. Това е така нареченият "Аз" образ или "Аз" концепция и този образ е резултата от процеса на себевъзприятието. Вследствие на това се изграждат едни от основните черти на характера на личността, които се отличават със своите полярни характеристики: егоцентрик - социоцентрик; егоист - алтруист. Информацията, която се съдържа в книгата за Петър Димков, недвусмислено показва, че в резултата от устойчиво формираното отношение на Лечителя към самия себе си, се формират едни от най-съществените черти на неговия характер като скромност и безкористност при оказване на помощ и подкрепа на нуждаещите се от него.

Втората група отношения, които се формират между личността и другите хора, позволява да бъдат разкрити нови черти от характера, които се проявяват в общуването и взаимодействието. Чрез анализа на тази група е възможно да се открият едни от най-съществените черти от характера на П. Димков - любов към хората, готовност да помогнеш дори и на враговете си, ако те се нуждаят от твоята помощ. Въпросните черти могат да бъдат по-добре осмислени, ако се позовем на изложените от Л. Н. Толстой мисли, тъй като самият Димков счита себе си за последовател на Толстой: "Всеки се стареа да направи на себе си повече добро, а най-голямото добро в света е това - да живееш в обич и съгласие с всички хора"; "Трябва да уважаваме всеки човек, колкото и жалък и смешен би бил той. Трябва да помним, че във всеки човек живее същият дух, който е в нас". И един цитат на самия Димков: "Да не забравят (последователите на природното лекуване), че както и досега, ще им давам съвършено безплатно съвети или пояснения из областта на научното природно лекуване". (стр.141)

Третата група отношения - отношенията между личността и основната дейност, ко-

БЛАГОСЛОВ ЗА УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДИМКОВ

*Ти, който носиш
слънцето на вратата в гушата си,
за да откриеш посоки;*

*ти, който запалваш
искрата на Знанието,
за да го сториш жажда и огън;*

*ти, който с Дух и Слово
твориш Светлина
в мрака на бездуховността;*

*ти, който носиш
енергията на изцелението,
дори тогава, когато ти
отказват дължимото -*

ти, Учителю, Лечителю, Родолюбце,

БЪДИ БЛАГОСЛОВЕН!

*Бъди благословен и за търпението,
за болката и радостта,
за прошката и възновението,
зарад Христовата във теб искра,
която е припламнала във мен!
Заради всяка трайна в мен следа,
Учителю, Бъди благословен!*

**Боряна Атанасова Станева
гр. Свиленград**

ято тя извършва през своя живот, също е важен източник за формиране чертите на характера. Въз основа на тази група се формира една от приоритетните черти на характера - **ТРУДОЛЮБИЕТО**. То оказва много силно въздействие не само върху индивидуалното поведение, но и върху резултатността от цялостната дейност. Ако внимателно прочетем написаното в книгата за П. Димков, ще установим, че през всеки етап от неговия живот тази черта на характера е била водеща - не само при оказването на непосредствена помощ на нуждаещите се от лечение, но и при разработването на неговия капитален труд "Наръчник по природно лекуване и живеене", дейността му, свързана с възстановяването на Аспаруховия вал, изграждането на Парка-Мавзолей на Владислав Варненчик и др.

В заключение: чрез опита да бъде направен психологически "портрет" на Димков, се осъществи един подход от позициите на психологическата теория за личността - **да бъде доказана и обяснена не само изключителната индивидуалност на Родолюбце, Лечителя и Мислителя Петър Димков, но и границите на неговата уникалност като личност, заемаща своето достойно място в Пантеона на великите българи през 20-ти век**. Уникалност на личността, формирана от взаимодействието между заложените (детерминирани от свойствата на висшата нервна дейност), трансформирани в способности и социално обусловените личностни качества - ценности и черти на характера.

АВИТОХОЛ - СИНЪТ НА СЪРНАТА

Художник
хералдик
Христо Танев

Първобългарска притча

Много, много отдавна, далеч на изток, в съседство с най-високите планини на света, които някога се казвали Имеон и Имай, а сега се наричат Хималаи, имало едно старо и велико царство на име Балхара. Някога в това царство лоши хора отвлекли едно малко дете от неговата люлка. Понесли злодеите детето към своята пещера, но по пътя то толкова силно пищяло, че те се ядосали и го захвърлили сам самичко в гората. Дни и нощи плакало изоставеното и никой не идвал да го спаси. Ала не щеш ли, отнякъде се явила една чудна сърна, сякаш небето я пратило да му помогне.

Тя дотичала при детето и го накърмила като родна майка. Дивно и вълшебно било млякото на добрата сърна. От него детето започнало да расте с часове и накрая се превърнало в голям и непобедим юнак! Очите му били кротки и благи като на елен, а ръцете му били силни и яки като ствола на горски дъб. Нарекли го АВИТОХОЛ. Никой не можел да пребори приказния юнак, а и той никога не закачал добрите хора. Гонел само злите разбойници, защото от тях идвали всичките беди на земята. Чуел ли, че някъде се е появил злодей, намирал го в свърталището му и повече никой не го виждал вече. Пропищели всите злодеи по земята, едни побягнали, а други вдън земя се скрили. А когато прокудил и последния злодей от гората, Авитохол излязъл от тъмната гора и се оженил за най-красивата девойка на света.

Така се събрали в едно най-голямата доброта и най-голямата красота на земята! И от тях се родили чудно красиви деца с кротки еленови очи и силни добри ръце.

Множал се родът на Авитохол. Но все още си нямал име. А синовете му все питали: "Татко, как да наричаме нашия род?"

И преди да умре събрал Авитохол синовете и внуците си и рекъл:

"Деца мои, помнете, вашето име ще е най-чудното и най-трудното име на света! Него никой друг народ не ще може да го изговори като вас. И така то ще се запази завинаги чисто! **НАРИЧАЙТЕ СЕ БЪЛГАРИ!** Оставям ви това име, за да можете да се разпознавате по земята!

Затова, пазете го и помнете, че българинът е роден да живее по еленовия закон. А той казва:

**"ДОБРОТО БЕЗ СИЛА НЕ МОЖЕ,
КАКТО И СИЛАТА БЕЗ ДОБРО НЕ МОЖЕ!"**

"Ето от този юнак сме произлезли ние българите", казвали някога хората от Балхара, а когато се раждало дете, го учили: "Жабите се раждат, за да се крият в тинята, вълците - за да търсят плячка, а ти живеи гордо и красиво като елена!"

Дълги векове се предавала от уста на уста легендата за Авитохол, а защо българите го наричали така, не е никак трудно да се отговори:

На изток, край древния град Балх, столицата на някогашната Балхара (древна България), думата "АВИ" значи елен, а "ТОХОЛ" значи потомък, син. Много обичали българите този приказен юнак. За това разказвали, че той живял необикновено дълго, цели 300 години. Древните вярвали, че млякото от сърна има вълшебна сила и който засуче от него, ще живее векове. Там, където живеели тези българи, и до днес се виждат скални рисунки на елени, които днешните хора наричат "еленови камъни". А над елените са нарисувани малки слънца. Говорело се, че това са небесни елени, които са пратени на света от най-великия бог - Тангра, бога на слънцето.

И когато българите преди 1200 лета за първи път описали своята история, те сложили най-отпред неговото име АВИТОХОЛ - Синът на сърната.

**Изпратил Христо ТАНЕВ,
Стара Загора**

ПОГЛЕД ВЪРХУ САКРАЛНАТА ГЕОМЕТРИЯ И ТЕОРИЯТА ЗА

От стр. 1

Паневритмията е колективен кръгов танц. Той е даден на човечеството от мировия учител Петър Дънов (Беинса Дуно) и означава висш космичен ритъм. Със своя универсален организиращ принцип танцът ни приобщава към светлината и фините светове. Погледнат е от ъгъла на сакралната геометрия и теорията за торсионните полета, заложили в нея. Показани са основни фигури като Vesica Piscis; фигурата на Леонардо да Винчи с излизацията от квадрата човек; пентаграмът, който символизира човека; и додекаедърът, получен в кулминацията на танца, наречена пентаграм. При графичния израз на това движение, авторката получава фигура с форма на кардиоид, която се описва с възходяща и низходяща дясновъртяща спирала на Фибоначи. Според академик Вселенски кардиоидът е най-мощната матрица във Вселената. Такава фигура се образува, като се свържат всички сакрални точки на планетата. Получава се своеобразна планетарна ДНК, която ни свързва с многоизмерната вселена и така управлява еволюцията в съзнанието на човечеството и планетата.

Заключението е, че в края на танца, като резултат от въртенето на додекаедъра, се получава сфероид, който поражда дясновъртящ многослоен торсионен вихър. А кардиоидът? Освен че носи идеята за сърцето, като двигател на Живота, той е символ на Любовта, който описва човешката еволюция. Неговото послание е, че Истината прави човека свободен, а Любовта го превръща в Богочовек - живата антена между Земята и Небето.

Фините светове съществуват и все повече хора ги усещат. Аз ще разкажа за моя опит, който започна от 1993 г. Тогава се пенсионирах след 30 г. практика като учителка по химия и стартирах в новата част от живота си, завършвайки Метода Силва. Той спонтанно ме отключи за поезията и през 1996 г. издадох стихосбирката си: "Звукът на спиралата". После, приятелката ми Лоте Раденкова ме научи да рисувам икони и двете възстановихме безвъзмездно ограбената църква в село Сопица, Брезнишко.

Второто ми отключване стана след семинар на Седемте рилски езера. Тогава видях един филм, прожектиран от Кристиан и Мила, французи от екипа на Йо Апел Гери. Йо повече от 30 г. приема информация от фи-

ните светове, като за целта живее с група приятели в различни точки на планетата и то предимно върху вода, на кораби. От тогава започнах да рисувам кристални структури, които показвах в 110 цветни графики на първата си изложба през 1999 г. Сега вече знам, че още тогава съм виждала как изглеждат торсионните полета и Цветето на Живота. До този момент не бях чувала нищо за Сакралната геометрия, а фигурите ги "виждах" докато играех йога, слушах музика или просто си рисувах.

Прочетох книгите на Боб Фрисел, Друнвало Мелхиседек и Ернст Мулдашев, като откровение и вече правех изложбите си съвсем мотивирано върху темите на Сакралната геометрия, Времето и Пространството.

През 2003 г. преиздадох стихосбирката си с мои графики и цветни илюстрации.

Извивките на спираловидния ми път ме водеха последователно през Йога, Универсална енергия, Рейки, ЦиГун, ТайЧи и Гурджиевите свещени танци, а в началото на тази година, минах и курс по ФънШуй. Тогава подредих стаята си според получените знания и буквално на другия ден, след дълги години затишие, прописах отново. Така се появи поемата "Ода за Икар".

В същото време подобрих новата си релефна техника. С нея нарисувах на един дъх, картините от последната ми изложба на тема "Сътворението". Открих я с "Ода за Икар" и компютърна анимация на фигури от Сакралната геометрия, върху които бяха нанесени мои картини. Коста Големинов я завърши часове преди откриването. Датата беше 20.06.2006 г.

До тук описах пътя, по който стигнах до Сакралната геометрия, стояща в основата на Мирозданието и заложила в структурата на Паневритмията.

Паневритмията е колективен кръгов танц. Той е даден на човечеството от мировия Учител Петър Дънов (Беинса Дуно) и означава висш космичен ритъм. Със своя универсален организиращ принцип, той обединява човека с фините светове. Позволява му да влезе в контакт с живите енергии на природата, като предизвиква съзнателен обмен с тях. Помага му да се развият неговите скрити способности, да се пробудят висшият морал и чувства, да се отвори душата му към доброто, красотата и светлината.

За пръв път играх Паневритмията като студентка първокурсничка по химия. Още си спомням колко много енергия и добро самочувствие имах през целия ден. От преди десетина години отново се върнах към нея.

И така, след закриването на

изложбата си имах повече свободно време и започнах да ходя редовно на Паневритмията в Южния парк. Сега можех да се отпусна и без да искам, навлязах по-дълбоко в структурата и замисълът ѝ. Ще споделя моите размисли във връзка с наблюденията си върху този танц.

Като начало се засили усещането ми, че красотата и хармонията се дължат на асиметрията, заложила в него. Нали и Вселената е асиметрична и това я прави жива, вечна и променяща се.

После видях в правите движения мъжкото начало, а в кръгообразните - женското. Паневритмията е танц, който се описва чрез движението на правата линия - радиусът е мъжкото, водещо начало, а кръгът е заоблената форма на женското начало. Радиусът очертава кръга - от реброто на Адам (правата линия) се ражда Ева (кръгът).

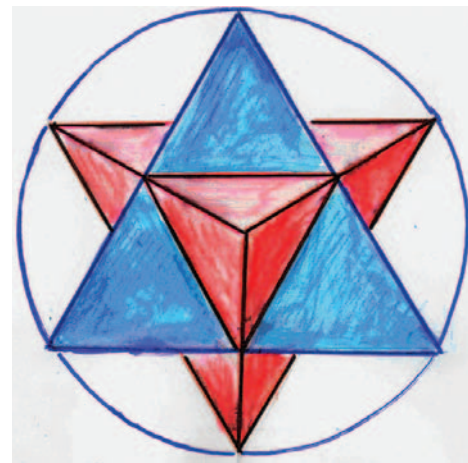
В цикъла "Слънчеви лъчи" отких първите две фигури от Сакралната геометрия. В четвъртото упражнение двамата партньори описват кръгове, при което всеки от тях е център на кръга, който другият описва около него. Този който се намира отдалечено (мъжът), продължава да се върти наляво, а стоящият отляво (жената) за първи път започва движение надясно. Така се описва фигурата Vesica Piscis, от латински - рибен мехур (фиг.1). Това е една от най-

Фиг. 1

важните фигури в Сакралната геометрия. Двата ѝ размера - височина и ширина - са с пропорциите на Златното сечение, което се намира във всяка линия от Дървото на Живота. Това е първата взаимозависимост, която става видима, когато се излезе от Великата Пустота.

Ако във Vesica Piscis нарисуваме с кръгове първите две клетки, които започват да се делят, ще стигнем до 8-те клетки, образуващи яйцето на живота. Те са разположени в геометричния център на тялото и са в основата на звездния тетраедър (фиг. 2), който е входът към Мер-Ка-Ба. Това е светлинното електромагнитно поле, което възниква след дълъг период на еволюция. Мер-Ка-Ба се създава съзнателно и се простира във всички измерения, из които можем да пътуваме, разбира се, ако тя е жива. До този мо-

Фиг. 2

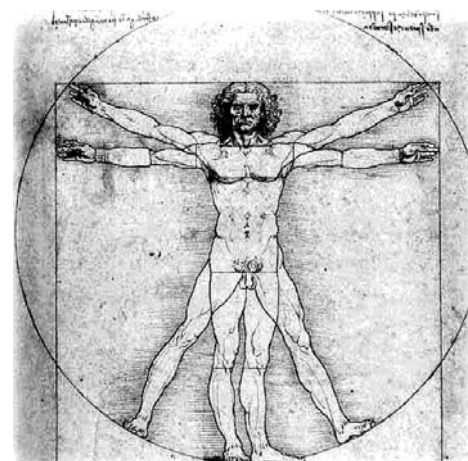
мент, не повече от 0.1% от хората на земята имат жива Мер-Ка-Ба. Проблемът е, че горивото за нейното движение е безусловната любов, която трябва да изпитваме към себе си и към света.

Във Vesica Piscis са заложили двете начала: мъжкото - ляво-въртящо, създаващо електрично поле и женското - дясно-въртящо, създаващо магнитното поле. Двете заедно образуват електромагнитното поле около всеки жив обект. Тук може да се направи и аналогия с лявото (мъжко) и дясното (женско) мозъчни полукълба, а елипсата е мазолестото тяло което ги разделя. В последно време тече процес на хармонизиране и обединяване на двете мозъчни полукълба на човека, което е в синхрон с глобалния процес на интегриране на източното и западното полукълбо на планетата. Това е така, защото Земята, като жив организъм също еволюира заедно с човека по пътя към Христовото съзнание.

Друга фигура, която открих е в шестото движение от цикъла

Фиг. 3

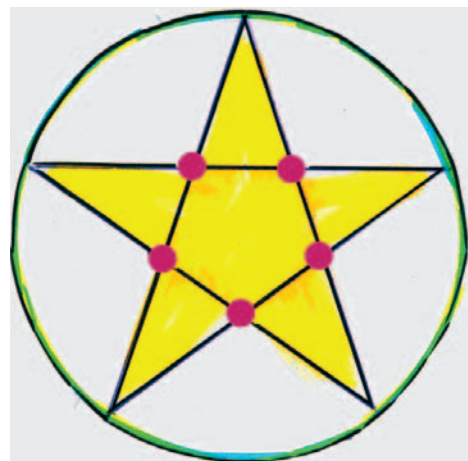
Фиг. 4

ТОРСИОННИТЕ ПОЛЕТА, ЗАЛОЖЕНИ В ПАНЕВРИТМИЯТА

"Слънчеви лъчи", където партньорите пак описват едновременно два кръга. Там всеки спазва предишната посока на въртене, но центровете на кръговете са леко разместени един спрямо друг (фиг. 3). Това веднага ми напомни за знаменитата фигура на Леонардо да Винчи, с вписаният в квадрата човек (фиг. 4) Той излиза от него, когато разпери ръце и крака и така се вписва в кръга. Това символизира излизането на човека от материята (квадрата) и влизането му в Божествения свят, означаван с кръга. В тази фигура е събрана цялата Сакрална геометрия, а в разстоянието между центровете на квадрата и кръга, се явява числото $\phi = 1.618$, т.е. колкото е разстоянието между пъпа и мястото на първичните 8 клетки.

Най-силно бях впечатлена от дясното въртене при изписването на пентаграма, което до този момент ми бе убягвало. Това ме накара да го изуча по-подробно. Известно е, че знакът на пентаграма символизира човешкото тяло: глава, ръце и крака, но тъй като в човека живее духът, то в него са вложени и нравствени качества - правда, добродетели, любов, мъдрост, истина (фиг. 5).

Фиг. 5

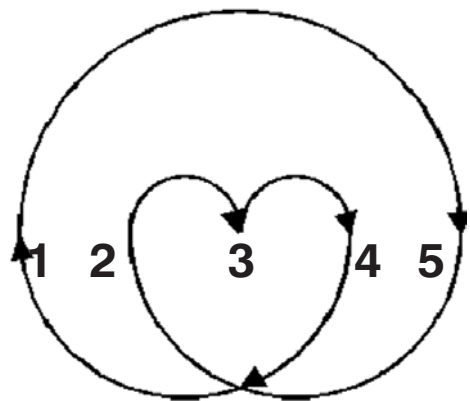
Играещият Паневритмия не само се движи, но и съзнателно участва в танца с цялата си същност. По време на изписването на пентаграма, участниците правят поредица от движения, с които очертават кръг. В него те, сменяйки местата си през едно, маркират новото положение на пентаграма. Като се движат надясно те променят 5 пъти позициите си така, като че ли човешката фигура се завърта в кръг, докато накрая пак застава с главата напред. Подходих чисто прагматично и реших да означа движението с графика, която описва само началното и крайното място на играещите. Това щеше да ме улесни, когато самата аз го играя.

Ето как изглеждат петте позиции в пентаграма, ако ги проектираме върху една права и ги номерираме от 1 до 5, където 3 е глава, 2 и 4 са крака и 1 и 5 са ръце (фиг. 6). Започнах от трета позиция, която е гла-

Фиг. 6

вата и като описвах полукръгове, следвах последователно позициите 4, 1, 5, 2, 3. Появи се фигура с форма на сърце, наречена кардиоид. Тя се описва с възходяща и низходяща дясновъртяща спирала на Фибоначи, която се подчинява на златното сечение.

Фиг. 7

Получи се графичният израз на математическата функция на движението (фиг. 7). След това отворих учебника по Паневритмия от 2005 г. на издателство "Хелиопол". Там намерих една разработка за двата реда на Фибоначи, направена от Невяна Константинова. На стр. 94 тя пише: "Движението от всеки център към периферията и обратно описва спиралата на Фибоначи и се подчинява на числото ϕ ". Авторката не споменава нищо за пентаграма, но извода който прави много ме зарадва. Аз съм благодарна за това изследване, защото то дойде като математическо потвърждение на моята интуитивно описана графика.

След това, в книгата на Е. и Л. Вселенски "Вселенските матрици" от 2006 г., на стр. 47, намерих следното, което предавам обобщено:

"Кардиоидът е най-мощната вселенска матрица. Такава фигура се образува върху нашата планета чрез системата пирамиди и др. сакрални точки. Свързани с 13-те зодиакални съзвездия, те образуват своеобразна планетарна ДНК, която управлява еволюцията в съзнанието на човечеството и на всички живи същества на земята. Тя е ориентирана по оста на вселената и минава през Полярната звезда. Планетарната ДНК, във вид на гигантски кардиоид, ни свързва с

другите измерения на вселената. Човешкото сърце има същата форма. Това ни позволява да взаимодействаме и да общуваме с всичко живо на земята чрез сърцето (Анахата чакра)." (фиг. 8).

Ил. 1.4-5. Б. Планетарната система от биокомпютри - земни пирамиди, управлявани от 13-те зодиакални съзвездия

Фиг. 8

Сметнах, че съм свършила работата си и доволна легнах да спя, но когато след 3 часа съм се събудил, отново си зададох въпрос: Какво се крие в същността на фигурата пентаграм, от която произлиза тази графика. Тогава, пак в учебника по Паневритмия, на стр. 92 намерих следното: "Във всички окултни течения пентаграмът е най-свещената звезда. Защо? Защото и в петте негови линии има по 2 свършени точки, които са от божествения свят и отговарят на златното сечение (фиг. 9). Пояснявам казаното с пример илюстриран на фиг. 9. Ако отсечката АВ я разделим на 2 с точката F и разделим подългата на по-късата, то отношението $AB/AF = AF/FB = \phi$, т.е. равно на златното сечение. Магията на тези пет точки в пентаграма е, че ни свързват с

Фиг. 9

Божествения свят. Те ни въвеждат в ритъма на динамичната спирала на живия живот, който е изтъкан от златното сечение.

Продължих разсъжденията си за това как се осъществява връзката ни с фините светове. Тогава отворих книгата на В. и Т. Тихоплав "Хармония на хаоса" в главата за атракторите. Исках да свържа графиката на кардиоида с понятието атрактор и ето какво намерих: "Крайното състояние на всяка траектория в пространството се нарича атрактор. Той може да бъде точка, линия, повърхност или обем. Науката за Хаоса открива, че именно атракторите действат като магнит, извличайки ред от Хаоса".

Ще подредя казаното до тук от тази гледна точка:

1. Движението при пентаграма може да се опише с дясно-

въртяща възходяща и низходяща спирала на Фибоначи с форма на кардиоид.

2. Началната и крайната точки при движението съвпадат с центъра на кардиоида или с която и да е от останалите четири позиции, ако се започне от тях, т.е. петте точки в пентаграма са равностойни.

3. Изписването на пентаграма се извършва с пет последователни премествания на играещите в посока надясно, при което те се разминават през един като описват дъги. Точно тогава преминават през пространството около петте сакрални точки (фиг. 10).

Фиг. 10

4. От наслагането и екстраполацията на дъгите се формира кръг, в който е вписан пентаграмът, т.е. човекът става цялостен, когато овладее петте основни качества: правда, добродетелност, любов, мъдрост, истина.

5. При изписването на пентаграма, всяка от играещите двойки минава по пътя на цялата спирала и се връща на първоначалното си място. Това означава, че петте двойки описват 5 двойни спирали, които се наслагват една върху друга, а петте свещени точки са 5 равностойни атрактора. Те са тези, които разположени в кръг, правят от пентаграма един мощен атрактор.

6. Петте атрактора в пентаграма са базисните точки, върху които се изписва главният атрактор с форма на кардиоид. **Човекът, който се оприличава с пентаграм и има сърце с формата на кардиоид, е също един мощен атрактор, когато го задвижи съзнателно.**

7. Кардиоидът може да се нарече странен атрактор, който, според науката за хаоса, е едно по-високо равнище на нашето триизмерно съзнание. Той довежда човека до състояние, в което може да твори свят, където се чувства свободен. Това всъщност е вселенското съзнание или Бог, който се проявява във видимия свят, като странен атрактор и е връзката между проявения и не проявения свят.

8. В пространството има безкрайно множество от атрактори, които са ключове към божествения свят и един от тях е Паневритмията.

На стр. 12-13

ПОГЛЕД ВЪРХУ САКРАЛНАТА ГЕОМЕТРИЯ И ТЕОРИЯТА ЗА

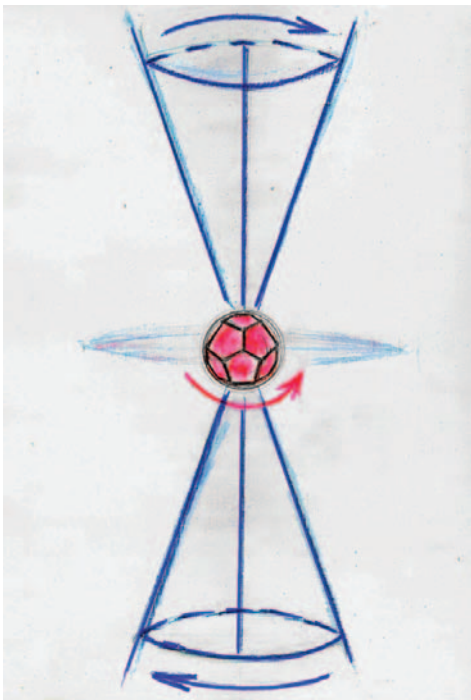
От стр. 11

9. Според окултните науки, когато пентаграмът е насочен с върха нагоре, означава човек свързан със светлите сили, а когато е обърнат обратно - той е с главата надолу и е обладан от мрака.

10. При изписването на пентаграма движението е надясно и е с осева симетрия, което означава че се създава торсионно поле.

И така, след като нагазих в темата за торсионните полета, се наложи да поровя отново във "Физика на вярата" от В. и Т. Тихоплав. Ето резюме от информацията, поместена там:

"В 1913 г. Ели Картан е казал: В природата трябва да съществуват полета, породени от въртенето, а въртене има навсякъде. И така, от английското torsion, тези полета са наречени торсионни. Теорията е вече добре разработена. За разлика от електромагнитното и гравитационното поле, които имат централна симетрия, торсионното поле има осева симетрия, т.е. това поле се разпространява от източник във вид на два конуса (фиг. 11).

Фиг. 11

Торсионните полета са петото състояние на веществото. От тях се състои физическият вакуум, който ражда елементарните частици. Те образуват атомите и молекулите, които създават всички възможни състояния на веществото. Вече има методика, която на 100% възпроизвежда торсионните полета. Те имат уникални свойства и се пораждат при наличие на въртеливо движение (спин), а при определени условия могат да се самогенерират. Появяват се не само от източник, но и при изкривяване на физическият вакуум.

Всяка линия, дума, буква, звук нарушават неговата еднородност и той реагира, като създава торсионни полета. Те могат да се създават и с мисъл, която има торсионна природа и това вече се доказва с

прибори. Торсионните полета предават информация, а не енергия. За тях няма ограничение във времето. Те са основа на света."

Според акад. Акимов, създателят на теорията за торсионните полета, те са полета от самостоятелен клас и се пораждат от наличието на неутрино. Тази частица няма енергия и маса, а само спин и върху нея може да се влияе чрез произволен източник, в който е създаден спин.

Чрез ефекта на формата спиновата структура на пространство - времето се изкривява от пирамиди, куполи на църкви, култови постройките или чрез специално подбрани източници.

Според изследвания на проф. Козирев, чрез торсионните полета, които различават ляво от дясно, могат да се получат сигнали от бъдещето. Например да се установи мястото на една звезда в настоящия момент.

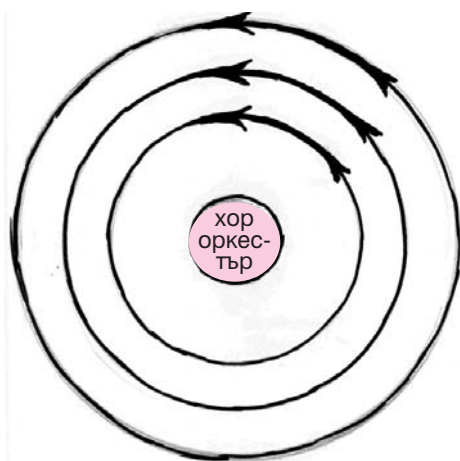
Природата е родила електроторсионни полета. Вече са създадени и действат торсионни генератори, които преобразуват електромагнитния сигнал в торсионно поле.

Като се използват вихрови процеси чрез торсионните генератори се променя структурата на веществото. Многократно се увеличават техните пластичност, здравина, електропроводимост и коефициент на ефективност.

Ще опиша разсъжденията си за връзката между Паневритмията и теорията за торсионните полета (ТТП).

Паневритмията е колективен кръгов танц и се състои от три части, които създават торсионни полета. Играе се по двойки и е желателно да бъдат от мъж и жена за балансиране на енергиите. В центъра на Паневритмията стоят неподвижно хора и оркестъра, които я зареждат с енергията на звука и Словото. ("В началото бе Словото.") Според акад. Акимов звуковите колебания създават уплътнение на въздуха и тези пространствени структури пораждат бягаща вълна. Пространството около нея се изменя, като образува съответното торсионно поле.

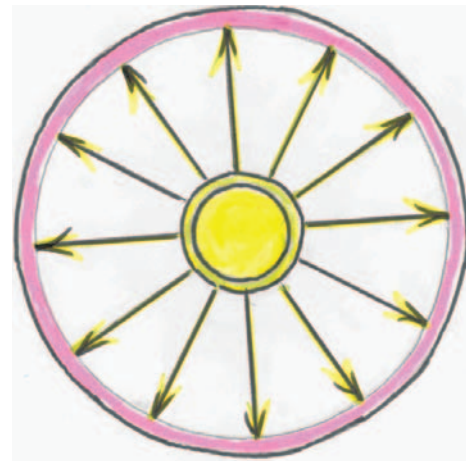
В първата част на танца игра-

Фиг. 12

ещите описват лявовъртящ кръг. При големите Паневритмии на Рила, когато броят им достига няколко хиляди, кръговете стават три.

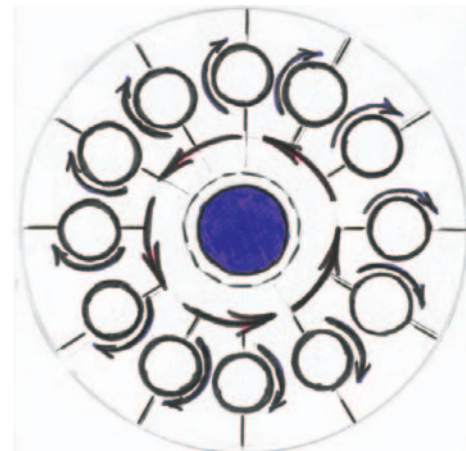
Във втората част, участниците се подреждат в 12 лъча, съставени от по 6 двойки и така оформят сакралното число 144. Лъчите се движат постъпателно навън и навътре от центъра на кръга, като извършват пулсиращи движения и наподобяват слънчеви лъчи. Около лъчите

Фиг. 13

винаги трябва да има кръг от играещи, които приемат тяхната енергия и я предават на земята. Ако участниците в лъчите са подредени и по реда на зодиакалните си знаци, то ефекта от резонанса с космичните и земни полета ще бъде многократно по-голям (фиг. 13).

В третата част, кулминацията на танца, наречена ПЕНТАГРАМ,

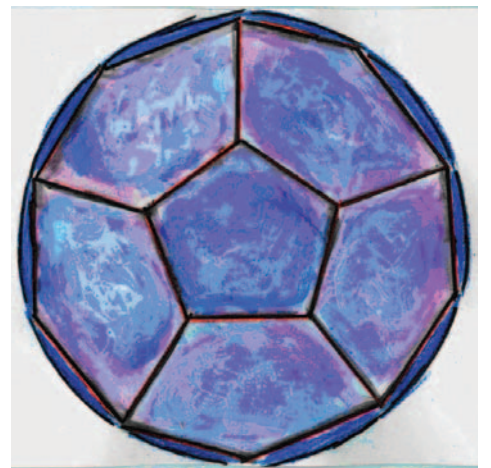
Фиг. 14

всички участници са подредени в редици от по 5 двойки. Условно давам фигура с 12 редици, но на практика броят е неограничен (фиг. 14). Посоката на движението им се редува последователно 5 пъти на ляво около общия център на Паневритмията и 5 пъти на дясно, при което всяка група образува свой център, около който описва пентаграма си.

Ще се спра по-подробно върху движението при пентаграма. Ако го разглеждаме в двумерното пространство, тогава при въртенето му се образува кръг, в който той е вписан. Кръгът е необходимо условие за неговата стабилност. Според Учителя Петър Дънов, социализмът, като обществен строй, е бил обречен на разпадане още в своя зародиш, защото неговият символ - пето-

лъчката, не е ограждан в кръг. Ние сме свидетели за краха на тази идея и последвалата я пълна разруха на всички нива в държавите, обвързани с този неправилен използван окултен знак.

Ако си представим движението в триизмерното пространство, каквото то е, образуваната фигура е обемна, защото хората я изписват с телата си. Тогава, като се свържат петте точки от кръга, където временно са спряли участниците с петте сакрални места, намиращи се вътре в пентаграма, се получава обемната фигура додекаедър (фиг. 15). Тя се образува и в цялото пространство на Паневритмията като краен резултат от танца.

Фиг. 15

Додекаедърът е последното от петте платоновы тела преди сферата, има осева симетрия и при въртенето му се получава сфероид. Той генерира дясновъртящ торсионен вихър, който се създава от всички групи и се обединява в един общ вихър, в центъра на Паневритмията.

При следващите пет придвижвания на групите движението е на ляво, при което всички участници с маршова стъпка въртят ръцете пред тялото си. С това описват преди всяко спиране 16 пъти фигурата Vesica Piscis или общо за целия танц 80 пъти и така го зареждат с енергия. Това движение е апотеоз на идеята за вечния живот.

Всеки от участниците, всяко движение и звук създават торсионни полета. Като резултат се получава многослоен торсионен вихър, генериран от структурата на танца, музикалния съпровод, текста на песните и от съзнанието на участниците.

Предполагам, че торсионният вихър, който се образува около един човек със среден ръст е с височина на конуса около 2.7 м., а сумарният вихър, получен от всички участници в Паневритмията, ако те са 120 на бр., е антена с приблизителна височина 90 м. Оставям отворен въпроса за тези изчисления и за това, как се разполага вихърът под и над земната по-

ТОРСИОННИТЕ ПОЛЕТА, ЗАЛОЖЕНИ В ПАНЕВРИТМИЯТА

върхност и колко висок може да бъде той, ако участниците са няколко хиляди.

Лявото движение в танца спира 5 пъти, за да могат участниците да изпишат пентаграма в групите си, като с това маркират 5 точки в пространството на цялата Паневритмия. Така се създава условието за изграждане на общия додекаедър, който е крайният резултат от танца. Това спиране и тръгане много ми напомня на ритъма на сърцето, което се сви ва и разпуска. На физически план то си почива, но в окултен, посредством духовното сърце, осъществява връзката си с Бога. Това личи по озарението, което се появява по лицата на играещите, и може да се обясни с факта, че тогава минават покрай пространството на петте сакрални места в създадения от тях пентаграм. Вселената е ритъм, а човешкото сърце е в синхрон с него, Паневритмията - също.

Изводи:

1. Торсионното поле се образува около въртящ се обект и е съвкупност от пространствени микровихри. *Паневритмията е въртящ се обект, който образува пространствени вихри.*

2. Торсионните вихри с еднакъв заряд се привличат, което означава, че *всички вихри на Паневритмията се обединяват в един общ вихър в нейния център.*

3. Торсионните полета могат да изменят състоянието на обекта, върху който въздействат. Лявовъртящото поле потиска самочувствието, а дясновъртящото го повишава. *Положителното въздействие върху играещите е очевидно.*

4. Хората, всички живи същества и предметите притежават собствени торсионни полета. Те имат памет, която се записва в тъй наречения фантом. *Ефектът от Паневритмията остава като запис у играещите, а също и върху мястото, където е била играна.*

5. В Паневритмията са застъпени двете посоки на въртене: лявото, символизиращо мъжкото начало и дясното - женското начало. Последното е с доминираща тенденция, ясно изразена при пентаграма, и е в синхрон с епохата на Водолея, в която то е водещо.

6. **В първо приближение Паневритмията е сфероид, породен от въртенето на додекаедъра, създаден при танца пентаграм.**

7. **Във второ приближение, като краен резултат, се образува дясновъртящ многослоен торсионен вихър, захранван от сфероида, получен при въртенето на додекаедъра (фиг. 11).**

8. Паневритмията е поло-

жителен торсионен генератор. Той влиза в резонанс с планетарната ДНК, която е с форма на кардиоид, и така, свързвайки ни с фините светове, повишава съзнанието на човечеството и на планетата като цяло.

9. **Сакралната геометрия, ТТП и науката за хаоса, заложени в Паневритмията, я правят уникален танц, в който човекът участва като жива антена между Земята и Космоса.**

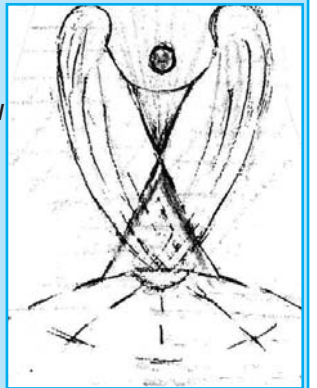
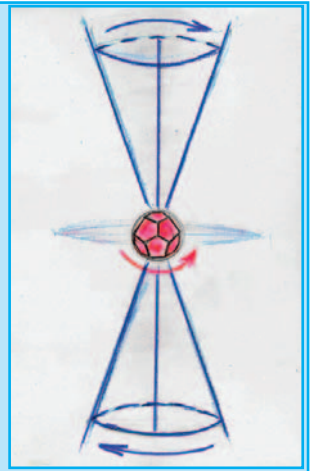
10. Как изглежда Паневритмията от 4-то измерение нагоре ни остава само да гадаем. Светлите същества от невидимия свят, играят заедно с нас, сред феерии от всички възможни цветове и възшебни звуци и в тази всемирна симфония несъмнено звучи химна на Радостта и Любовта.

В заключение отбелязвам, че като лаик положително имам пропуски и неточности, които тепърва ще излязат на бял свят. Човечеството едва сега навлиза в тази тема. Тя е неизчерпаема и за това я оставям отворена, провокирайки онези, които могат да я продължат.

Учителя Беинса Дуно е казал, че след 100 г. Паневритмията ще стане обект на сериозни научни изследвания. Това, което изложих до тук, е само една хипотеза, върху която може да се разсъждава още и още. Може би импулсът да говоря за това дойде с текста на песента от четвъртото упражнение на лъчите: "Пътят нов е готов, от кръга тесен излезни." С този призив ясно е казано, а също и с последното движение, което е "летене", че е време да излезем от кръга на материята, в който сме зациклили, за да ускорим еволюцията си към фините светове. **Паневритмията е един от ключовете към многоизмерната вселена.** Тази връзка ни е необходима, защото се очаква на 19.12.2012 г. цялата наша слънчева система да осъществи квантов преход в 4-то измерение, което е на Христовото съзнание. Как ще стане това ни предстои да узнаем, а до тогава да поработим със собствения си кардиоид и това е нашето сърце - дар от Твореца. В него Той е вложил цялата си мъдрост и любов. Затова да отключим сърцата си за Бога нас и да му позволим да се прояви още по-ярко в живота ни. **А кардиоидът? Освен, че носи идеята за сърцето, като двигател на Живота, той е символ на Любовта, който описва човешката еволюция. Неговото послание е, че Истината прави човека свободен и Любовта го превръща в Богочовек - живата антена между Земята и Небето.**

*И ти, Човеко, стана антена
между Земята и Небето
и събра в себе си Огъня,
Въздуха, Водата и Земята,
и всички стихии, и всички вселени,
и всичко сътворено до днес,
и всичко, което ще бъде утре,
и стана мярката на всички неща,
и стана Рицаря на свободната воля,
и стана този, който твори съдбата си.
А сега чуи, Човеко, гласа на сърцето си.
Нали там е твоята душа
и гърдите ти станаха обител
на нейната Божествена искра?
Нали за теб тя побра
мъдростта на Всемира
и ти я поднесе в дар?
И само чрез нея ще познаеш себе си
и ще разбереш смисъла на Живота,
и ще усетиш Духа на Земята,
и само така ще успееш да чуеш
нейния зов за помощ!
И ти си този, който можеш да я спасиш ДНЕС!
Затуи, тръгни с пламтящия факел в гърдите си
и празнувай стремежа към Светлината!
Тя те извежда от дълбините на Мрака,
за да срещнеш самия себе си.
И тогава, в своето възкресение,
ще узнаеш, че ти си Богочовекът -
Творец на нови светове!
Полети!*

И на добър час!

Саша Тодорова

Пентаграм над Езерото на чистотата

А как да намерим себе си? Тайната е, че ние - наследниците на Каин, ще стигнем до Авел по пътя на прошката. Затова да отворим сърцата си за другия до нас, да се превърнем в бардове и да запеем със струните на Любовта:

*...Обичам всички по земята,
че с тях дойдох на този свят
и те са мои звездни братя -
ведно сърцата ни трептят...*

Завършвам с думите на мъдреца Екзюпери, които, надявам се, ще ни срещат отново и отново:

"Не върви пред мен, защото не зная дали мога да те следвам,

не върви след мен, защото не съм сигурен, че мога да те водя,

но застани до мен и бъди мой приятел!"

Прегръщам те с обич, приятелю, и до скоро.

За контакти:
тел: 02/8667343
email: sashatodorova@abv.bg

Използвана литература

1. "Паневритмия", издателство Хелиопол, 2005г.

2. Невяна Константинова: "Блян за богомилите по пътя към себе си"

3. Друнвало Мелхиседек: "Древната тайна на цветето на живота"

4. Е. и Л. Вселенски: "Вселенските матрици", 2006г.

5. В. и Т. Тихоплав: "Физика на вярата", 2003г.

6. В. и Т. Тихоплав: "Хармония на хаоса" 2004 г.

7. А. Е. Акимов, лекции в София, ноември, 2006г.

8. Саша Тодорова: "Звукът на спиралата" 2003г. и "Ода за Икар", 2006 г.

Уважаеми Г-н Панчев,

Честита Нова 2007 Година!
Благодаря за оказаното ми
внимание и се обръщам към
Вас с най-топли и сърдечни
пожелания за лично щас-
тие и нови трудови успехи
във Вашата благородна ми-
сия, чрез любимия вестник
"Родово имение" да събудит-
е заспалите души на на-
шите сънародници и Бог да
бъде с Вас!

Моля, приемоте това
стихче подарък от моите
скромни изяви.

гр. Габрово,
декември 2006 г.
Тотка Савчева

РОДОВО ИМЕНIE

Сега Нова ера се ражда в света,
слънце ще огрее нашите сърца,
земята прекрасна, от Бога дарена,
идеята ясна да е оценена!

А Анастасия е възкресение,
тя дойде Месия за наше спасение,
с това знамение светът се изменя,
"Родово имение" живота променя.

Идеи хуманни вестникът носи,
не ще има гладни, нито сиромаси.
Да се хванем всички здраво за земята,
като волни птички да растат децата.

Тотка САВЧЕВА, Габрово

Автобиография

Йордан Ватев е роден на 7 март 1933 г. в
София. Внук е на Стоян Михайловски и прав-
нук на Иларион Макариополски. Доктор е на
философските науки. Дълги години е препода-
вал реторика в различни висши учебни заве-
дения в страната. Издал е книгите: "Писмо-
то - диалог на чувствата" (1991), "Огледало
по пътя" - сентенции (1992), "Басни" (1992),
"Съвременна реторика" (1993), "Графология -
почеркът говори" (1994), "Отвъд самотата" -
сентенции (1995), "Катедралата" - сонети
(1996), "Чашата в ръката ми гори" - седем со-
нетни венеца (1998), "Потопът" (1998), "34 Со-
нета за Исус Христос" (2000). Превел е от
френски "Книга на мъртвите на древните
египтяни" (I изд. 1982; II изд. 1996). Негови
стихове "хайку" са публикувани в сп. "Пробуда"
и "Орфей" (1991-1993).

Сонети за Николай Ръорих из кни- гата "Капки от живия извор" на Йордан Ватев

1. Ти носиш песента на планините,
гласа на северните ветрове,
омайните могъщи светове,
окъпани в съня на светлините.

Пред погледа потъват равнините,
за миг замлъкват злите ветрове.
Сърцето ти за подвиг ни зове
да укротим кипежа на вълните.

От багрите се лее красота.
Света изпълват с радост, доброта.
По път предвечен водиш ти човека

към мъдрост, сила, творчество и мир.
С духа велик направил си пътека
до скрития неотразим всемир.

2. Годините живеят с твоя дух.
Платната пъстри приказки разказват.
Свещени знаци верен път показват,
ту огнени лета, ту зими в пух.

Изпълват с красота очи и слух
и мъдростта за бъдното запазват,
за вечните съкровища приказват -
слънца, изплували из мрака глух.

Николай Ръорих (1874-1947)

От Хималаите падат водопади.
Израстват в тишина дървета млади.
Откриват се бездънни висини.

Вселената със обич те посреща.
Вълшебен празник стават всички дни.
Животът многолик, приятел, среща.

3. Владееш времената с поглед тих.
От Бога си на тоя свят изпратен.
Душата ти - океан необятен,
на любовта вълшебния триптих.

Зашеметен потъвам в твоя стих.
Облъхва, гали вятър благодатен.
Не бих го заменил за накит златен,
симфония с един замахнат щрих.

Ловец безстрашен, ходиш из гората,
скрил в шепата си изгрева, зората,
ти - извор жив за жадните души.

От тебе блика силата неземна.
Кой смее кулата да разруши,
да разпилее мъдростта ти древна?

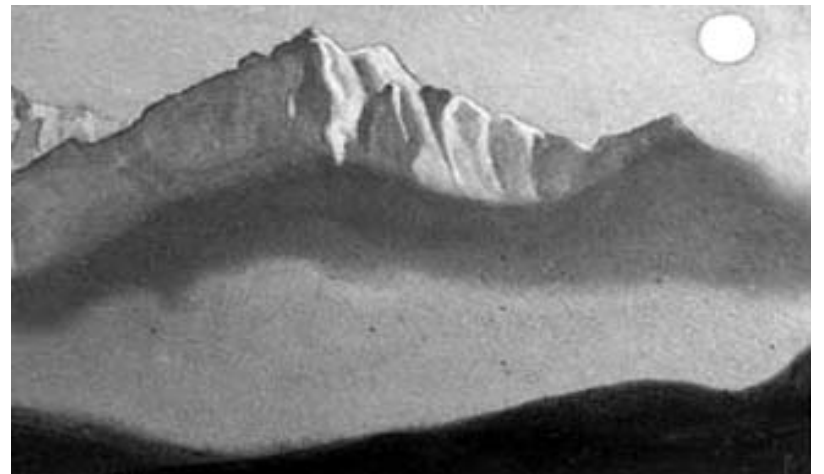
4. Гадае всеки срещнат таен знак
на стиховете ти незабравими.
Поетите се крият в пищни рими.
Ти пръскаш светлина в среднощен мрак.

Ти - сред житата неувяхващ мак,
ти - топъл вятър сред студени зими,
към теб сърца, души неутешими
намират пътя в късния сумрак.

На мъдростта ти корена познаваш,
от себе си ти с пълни шепи даваш,
учител си по дух и доброта.

Далечният върви към върховете,
объркал се безпомощно в света,
опиянен от гамата на цветовете.

Творби на Н. Ръорих от "Хималайски цикъл" от периода
на Централноазиатската му експедиция (1925-1928)

5. Пред теб говорят камъни, дървета,
скали, цветя, планети и звезди,
и облаци, и бликнали води,
и клонката, от вятъра подета.

Живот, любов се сипят във сонета.
Безценен дар съдбата отреди:
В страната непозната ме води -
ти грабнал си сърцето на поета.

Ятата тихо вият се над мен
и радостта залива моя ден.
Очите си отворих за безкрая.

Стопиха се рой сенки, имена.
Предела устремен преминах, зная.
Потънах в свят на мир и светлина.

6. Отива си тъй бързо младостта.
Забравят се богатства, титли, слава
и добротата само ни остава -
най-хубавото нещо на света.

На времето жестока е властта,
слуги и господари покорява.
Един живот на всекиго се дава -
отворена, затворена врата.

Но ти с картини, стихове оставаш.
Нестигнат храм на красота създаваш.
Годините за тебе са зрънца.

Водач ти стана любовта безкрайна,
Даряваш я на старци и деца,
отключваш им една велика тайна.

ОПИТЪТ ДА БЪДЕ ЗАМЕНЕНА КИРИЛИЦАТА С ЛАТИНИЦА

ЕЗИКЪТ И ПИСМЕНОСТТА КАТО ОБЕКТ И СРЕДСТВО ЗА ПСИХОТРОННО ВЪЗДЕЙСТВИЕ

Рагу
ПАНАЙОТОВ

Доказателства за организираност на кампанията произтичат и от публикуването на становища, които само привидно са критични, но всъщност насочват към безсмислени обсъждания, допускат извършването на предлаганата замяна на кирилицата с латиница и разсъждават как да стане това. (Виж статиите "Напред към "методицата" от доц. д-р Борислав Георгиев във вестник "24 часа" от 19.09.2000 г. и "Спорът около кирилицата е ненужен" от Владко Мурдаров във вестник "Демокрация" от 26.09.2000 г.)

Получава се и така, че статии, бележки и писма от сами по себе си добросъвестни родолюбци, но разглеждани като общо звучене наред с другите такива, в крайна сметка само привнасят допълнителни отрицателни аргументи. От една страна на чертата за анализ и съпоставки остават 2-3 повтарящи се довода, изразяващи възмущение и патриотичен плам, докато от другата страна се трупат цитирани безброй нелепости, станали повод за въпросните вземания на отношение. Така в един момент, чисто психологически, без особено замисляне (а такава не може да се изисква от всички и по всички въпроси и поводи), в съзнанието на хората може да започне да надделява склонността към "другост", "новост", "промяна" и "Защо пък не?". Именно това е и целта. (Виж репликата на Валентина Радинска "За Bukvite i horata" във вестник "Труд" от 06.11.2000 год.). Всъщност в тази бележка един художник, както е записано: "присъстващ" на гостуване "в дома на голям български писател", изненадва неколцината участници с думите: "Спешно(!) трябва да сменим буквите в азбуката си с латински. Вече(!) пишем с едни дефектни(!) знаци, които графично не могат да се развиват(!)."

Излиза, че буквите от кирилицата ограничават и въображението на художниците; нещо, което вече повече от хилядолетие е останало незабелязано от тази извънредно чувствителна порода хора, а пък латиницата предлага къде-къде по-широк простор за творчество! Ето как разбираемият човешки стремеж да се прави впечатление и да се привлича вниманието на околните от страна на отделни индивиди, или най-вече поради техните заблуди, дават поводи за разговори и публикации, които, приемани радушно от "свободните и демократични" средства за масова информация, добавят нови струйки дим към разрастващия се градоносен облак на тази невероятно мащабна манипулация. Все пак, би си казал непредубеденият гражданин, това са изказвания на специалисти в своята област!

И колкото повече такива мнения се извеждат на преден план, толкова повече те ще придобиват меродавност.

Не само такива "новоконформиращи се" би следвало да се запознаят с книгата на д-р Тачо Тачев "Беседи за българските азбуки", в която се разглеждат езиковедските, техническите, художествените, ергономичните и всякакви други изисквания и характеристики, с които трябва да е съобразена една азбука. И съвършенството на глаголицата и кирилицата се заключава не само в съобразяването им с тях, а и с това, че тези две азбуки още дълго време ще могат да се ползват за извеждането на правила за писмовност на всеки един език.

А ето какво "надробиха" научните работници. Вестник "Македония" от 27.09.2000 г. публикува интервю с двама най-отговорни ръководители от Института по български език при Българската академия на науките. Думите им всъщност сами "вкарват вълка в кошарата". Тези учени споделят, че от филологическа гледна точка въпросът изобщо не заслужава да бъде разглеждан. Многократно обявяват въпроса за политически и по този начин почти в прав текст ни заявяват: "Нас не ни закачайте!" Декларират, че не са специалисти по компютърните въпроси (та тогава следва да се консултират с такива!) и се скриват зад паравана на чистата наука, в кулата на която те е най-добре да бъдат оставени на спокойствие. Смятат също, че английският език имал "девавилонизираща функция" и че "с навлизането на компютрите и Интернет тази функция се увеличавала" (тук, види се, разбират и от компютри, и от Интернет!). Също, че те, езиковедите, не ратували за закон за езика, тъй като езикът

сам възниквал, сам се развивал, сам се пазел (!) и не можел да бъде "командван". И останалите засегнати в това интервю въпроси могат да бъдат охарактеризирани чрез израза за огъня и горещите кестени. Нацията ни е застрашена от унищожение, а нашите езикови корифеи дълбокомъдрено ни занимават с въпроси от рода на: отношението между езика и "модерния икуменизъм" в рамките на Християнството въобще!

Как да не се създава и "управлява" език, когато Светите братя Кирил и Методий извършиха поредната писмена реформа в българския език. (Изрично следва да подчертаем - поредната и необходимата; защото и преди това не сме били безписмовни, но за това ни се внушават повратни представи!) Кирил и Методий сътвориха от говоримия език неговата висша книжовна форма, която от своя страна издигна още повече народното съзнание. Направиха преводи, които някои смятат за по-художествени от оригиналите. Създадоха оригинална българска книжнина. Доказаха в Рим пред целия свят правото на равностойна употреба на българския език в богослужението и той беше обявен за **четвърти свещен световен език!** Но при по-нататъшните разглеждания ще се види колко смешно е това определение, тъй като църковната догма за триезичието е формулирана чак в началото на VII в.(!) от севилския архиепископ Исидор. Това са цифром и словом две изречения, които, повтаряни и налагани с бруталност в продължение на столетия, се приемат за височайша истина. Исидор пише: "Три са свещените езици: еврейски, гръцки, латински, които най-много блестят по цялата земя. На тези три езика Пилат е заповядал да

бъде надписът на Господния кръст." А простата истина е, че по времето на Исус Христос Палестина, и в частност Юдея, е римска провинция, в която въпросните три езика са били официални. Друг е въпросът, че всеки език по своята същност е свещен и има място на Земята, стига това да не е за сметка на който и да било друг.

Да, въпросът е политически, и то не от днес, а е такъв по самата си природа и същност, и векове наред е решаван от царе и държавници със закони и укази. Тогава как щеше да изглежда днешният свят, ако Кирил и Методий бяха се занимавали "само с наука" зад стените на манастира "Полихрон" в малоазийския Олимп?

Как да не се "управлява" език, когато за всеки е видно, че (каквито и други роли да е играла) преди години цензурата у нас не допускаше излишни чуждици, да не говорим за вулгарни и улични изрази, от които гъмжат днешните издания и предавания? За какво саморазвитие, самоопазване и самоконтрол на езика да говорим днес? Как да не се "създава и управлява" език, когато у нас и около нас - върху снагата на българската нация, постоянно биват измисляни, "сътворявани" и "отглеждани" нови нации и езици?!

Нима не се поучихме от безкрайно дългата верига от печални последиствия в резултат на пример от премахването от българската азбука само на една буква - О (е-двойно)? То даде ход на разделянето на източните и западните говори, за които тази буква се явяваше свързващо звено, което от своя страна улесни целенасоченото влияние и доведе до езикови промени, даващи на заинтересовани политически фактори аргументи за обосноваване на наличието на македонски език!

Кои тогава, ако не нашите литератори, езиковеди, учени и политици, са най-призвани и отговорни да създават, съхраняват и бранят езика и писмеността ни?! Значи врагове могат да посягат да ни вредят и чрез тях, а ние сме готови да приемем, че езикът е нещо независещо от нас и разсъждаваме как да изпълним техните лъстиви предложения! Гледаме да не би случайно да засегнем тяхното самочувствие с нашата по-древна история, култура и държавност, и все правим отстъпки, опитвайки се да спечелим снизходителното им благоразположение! Петнадесет години не бяха ли достатъчни, за да видим кой, за какво и колко държи на нас?!

Как другояче да охарактеризираме извършваните езикови и писмени "реформи", освен като масирана психотронна диверсия?!

гр. Шумен, януари 2007 г.
(7512 г. от последната корекция на дребния български календар)
шесто допълнено издание
(следва)

Из Пространното житие на Константин-Кирил Философ

Когато беше във Венеция, насъбраха се срещу него епископи, попове и черноризци, като врани срещу сокол, и повдигнаха триезичната ерес, като казваха: "Кажни ни, човече, как ти измисляш сега книги за славяните и ги учиш? Досега никой друг не е изнамирал [такива книги] - нито апостолите, нито римският папа, нито Григорий Богослов, нито Йероним, нито Августин. Ние знаем само три езика, на които подобава да се слави Бог с книги: еврейски, гръцки, латински." А философът им отговори: "Не пада ли от Бога дъжд еднакво за всички? Също и слънцето не грее ли на всички?"

Не дишаме ли всички еднакво въздух? Как вие не се срамувате, като определяте само три езика, а искате всички други племена и народи да бъдат слепи и глухи? Кажете ми: дали смятате Бога за безсилен, та да не може да даде това, или го смятате за завистлив, та не иска [да го даде]? Ние пък знаем много народи, които имат книги и въздават слава на Бога всеки на своя език. Известно е, че такива са арменците, персите, абазгите, иверите, сугдите, готите, аварите, тирсите, хазарите, арабите, египтяните, сирийците и много други. Ако не искате да разберете от тези [примери], то поне от Писанието познайте Божията воля..."

Първите сведения за кукерските игри са от житието на тракиеца Дизай, живял до 303 г. след Хр. През Х в. писателят Презвитер Козма в "Беседа против богомилите" укорява сънародниците си, че предпочитат езическите кукерски игри пред църквата.

Кукерските игри са отражение на култа към тракийския бог Дионис, бог на плодородието, на виното, на фалоса, на вечно възвращащата се Природа. Кукер означава див, чуден, божествен. Този мит е бил възпроизведен от траките мимически преди повече от 4 хилядолетия, с цел повлияване на плодородието и за здраве. Игрите са дали началото на античния театър, когато по-късно са преминали у гърците.

Класическа земя на кукерите е югоизточна Тракия, областите на Бургас, Ямбол, Ст. Загора, Сливен, Хасково, Смолян. Игрите са разпространени вторично в други райони под имената старци, брезая, дракуси, джамалари, бабугери, сурвакари, василичари и др.

Най-мощния фактор за формирането на игрите е бил страха на хората от глада и болестите. Маскарадът е не само забавление по Заговезни на Сирната неделя, когато се празнува края на зимата и края на глада, но и способ да се осигури новата реколта, а сиромашията да се избави от глада.

Кукерската дружина е пъстра и многобройна: Дионис със сатири, кукерски цар с прислуга, харачари, плюфкачи, старци, песяци и др. Маските на участниците, които са само млади мъже и ергени, представляват чудновато съчетани белези на хора, животни, демони, митични същества. Важното е да бъдат страшни, за да прогонват злите сили. Общото с подобни обичаи на древните народи от Азия, Африка и Америка са еднаквите подбуди и страшните маски. Вярното анатомическо изображение на маските тук не означава нищо. Образите се сливат и ние присъстваме на едно произведение на въображението.

Кукерският реквизит също е много бо-

КУКЕРСКИ ИГРИ

Кукерски танц от Ивайловградско

гат. Това са чанове, торси, калъчи, пометаши, клункове, билки, синджири, топузи, пушкала и др. Всички те имат точно определено значение в мимическия театър.

Въпреки изчезналото обредно предназначение, кукерските игри днес продължават да бъдат обект на естетическа наслада и да радват ценителите на националната ни древна култура.

Същност на игрите - обобщен вид

Костюмите на играчите, особено маските, които са най-важната част, реквизита и ролите в пантомимата, се приготвят съвременно преди Сирната неделя (18.02.07 г.). С изгрева на слънцето, през първия ден на седмицата, наречен "песи понеделник", селището се събужда от оглушителния звън на десетките чанове, които само на един кукер могат да достигнат до 40 - 50 кг. - Дружината обхожда селището и посещава домовете, където се очаква с нетърпение и голям интерес. Кукерите играят специално хоро, застанали един зад друг, захванати с клунковете и размахвайки калъчите. Главният кукер

благославя за добра реколта. Плюфкачите ръсят домакините с дървена пепел от пометаша за здраве. Момците от дружината удрят по гърбовете домакините с паламарки, за да бъдат здрави. Стопаните даряват кукерите с каквото имат - вино, сланина, яйца, брашно, лук и др.

По същото време групата на песяците, със специални примки ловят кучетата на селището, издигат ги на високо, за да не хващат бяс.

Групата на харачарите завардват пътищата и когато срещнат, символично го връзват с верига, за да си плати данъка, който е от дребни пари. Като обхождат селището, кукерите гонят, плашат и разсмихват хората. Берберинът бръсне с черясло, главният кукер, със затъкнат в пояса червен фалос, гледа да натисне познат от публиката. Кукерите дебнат да зашипят момите.

Кукерските дружини от две села избягват да се срещат, но когато това се случи, те се бият до смърт. Вярвало се е, че плодородието на селото на победената дружина преминава в селото на победителите. Жертвите се погребват на място, считат се за свещени и никой не търси правосъдие. В България са известни няколко такива гробища.

Обредното засяване е върховият и заключителен етап на игрите. На мегдана се събира цялото село. С почести кукерите вдигат царя на черга и го возят на кола, в която те се впрягат. За царя слагат трапеца - питка, пържени яйца и вино. После царят впряга кукерите в едно рало и прави ритуално заораване. Хвърля семе и благославя: "Житото да стане високо, да дава Господ плодородие..." После царят бива убит с пушка от кросно, но той оживява и скача. Това символизира отмирането на Природата наесен и възвръщането напролет. Накрая се извива хоро, което отначало е само кукерско, а след това общо.

Празникът завършва вечерта в кръчмата, където се гощават с получените подаръци. Обичаят е толкова жизнен, че се е сраснал с християнството и на някои места свещениците го благославят.

Агроном Венко АЛЕКСАНДРОВ

Агроном Венко Александров

живуш на ул. "Г.С. Раковски" 12 В, гр. София. Роден е на 19. 04. 1929. г. в гр. Харманли, Хасковски окръг, в многодетно учителско семейство. Майка му е била учителка по биология и френски език, а баща му е бил електроинженер и учител по математика, физика и астрономия. През 1953 г. завършва висше образование в "Селско-стопанска академия" гр. София. Завършил е и школа за запасни офицери. На различни места работи като агроном: в М Т С гр. Харманли, в ДЗС гр. Харманли като управител на овощен разсадник, в "Текстилни влакна, в ДЗС гр. Драгоман като управител на овощен разсадник, в Окръжен Народен съвет гр. София, в АПК Божурище, в ДСО "Булгарплог" София. Работил е три години в бившия СССР като представител на Булгарплогекспорт. Освен това е бил две години тракторен бригадир на тежки машини - София. Награждаван е многократно с парично-предметни награди и екскурзии в чужбина. Има три деца - един син и две дъщери.

Като български на-роген майстор по дърворезба е представил 9 изложби в страната и 2 в чужбина по случай 1300 г. българска държава.

Притежава два златна медала като кръводарявател на 44 кръводарявания.

Селекционер е на нов черничев сорт. Има над 50 публикации.

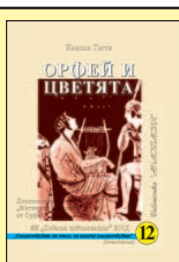
Пенсионира се през 1989 г.

Има 3 специализации:

- "Овощарство и разсадниково дело" при проф. Велков в централния овощарски институт в гр. Пловдив;

- "Хладилна технология" в института по консервно дело в гр. Пловдив;

- "Растителна защита".

Вече излезе на книжния пазар дванадесетата книга от „Библиотека Анастасия“ на Издателска къща „Новата цивилизация“ - „ОРФЕЙ И ЦВЕТЯТА“ - нов жанр в литературата - „ентаз“, създаден от известния поет и писател Никола Гигев, автор на „КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН“

Може да поръчате книгата на телефони: 02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на e-mail: rodimienie@abv.bg

Вестникът се издава от Всенародно екологично движение "Родово имение"

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

Проектант на главата на вестника и герба на БРП художник Христо Танев

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Атанас Панчев

Заместник главен редактор
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:
Рени Радева
Николай Кафтанджиев
Сергей Инджов

Адрес на редакцията:
1172 София
КВ. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" N1
Хотел "Диана 1", ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86, 962-16-87
e-mail: rodimienie@abv.bg
www.rodovo-imenie.org

ISSN-1312-7063

Издателска къща "Новата Цивилизация" ЕООД - София
НВБ Банка "Биохим" - АД,
Централно управление - София
IBAN: BG63BACX96601031647309
BIC KOD: BACXBGSF

Отдел разпространение:
088/869 33 59

Предпечатна подготовка и печат:
"Сладко солено XXI век" ЕООД